

JAZZFLITS NUMMER 396**17 APRIL 2023****IN DIT NUMMER:****1 BERICHTEN****4 JAZZ OP PAPIER****5 JAZZ OP DE PLAAT**Tineke Postma, Frans Vermeerssen,
Waan, Önder, Henri Noorlander,
Jan van Duikeren's Fingerprint e.a.**12 JAZZ OP HET PODIUM**

Transition Festival.

EN VERDER (ONDER MEER):**17**Cees Smals jazzinstituut (H v Eeden)**18** Lou Mecca (Erik Carrette)**28** Europe Jazz Media Chart April**19,5 JAAR JAZZFLITS****01 09 2003 - 01 03 2023****JAZZFLITS 397 KOMT 8 MEI UIT****BERICHTEN****Finalisten Conservatorium
Talent Award 2023 bekend**

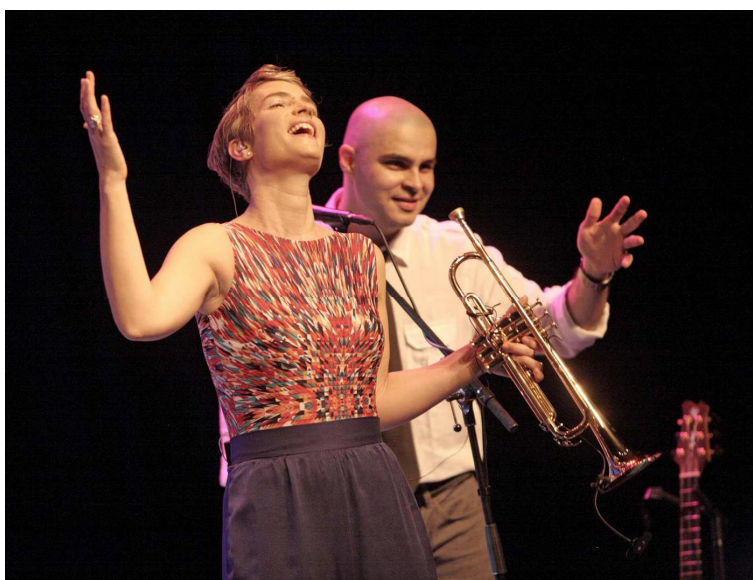
De volgende studenten van zes Nederlandse conservatoria staan op 13 mei in Den Bosch in de finale van de Conservatorium Talent Award 2023: Daan Kluwer (R'dam, sax), Joop de Graaf (A'dam, basgitaar), Stan Verstegen (Utrecht, piano), Rémi Keupink (Zwolle, trompet), Tonke Suithof (Groningen, piano) en Nathaniel Hanson (Maastricht, piano). Het concours is onderdeel van het festival Jazz in Duketown en vindt voor de twaalfde keer plaats. De deelnemers zijn voorgedragen door het conservatorium waar ze studeren. De finalejury staat onder leiding van Aad van Nieuwkerk (VPRO radio) en heeft drumster Sun-Mi Hong, programmeur Guy van Hulst, journalist Mischa Andriessen en trompettiste Suzanne Veneman als leden. De finalisten worden beoordeeld op instrumentbeheersing, samenspel, compositiebehandeling, onderscheidingskracht en presentatie. Alle finalisten treden 's avonds tijdens een Awardshow nogmaals op, ditmaal met het Van Bavel Trio. Ook speelt dan het Serieze/Idema Quartet.

**Nationale Loterij hoofdsponsor
van festival Brussels Jazz Weekend**

De Belgische Nationale Loterij wordt hoofdsponsor van het Brussels Jazz Weekend. Dat gaat voortaan als Lotto Brussels Jazz Weekend door het leven. Het Brussels Jazz Weekend is een jaarlijks stadsfestival dat plaatsvindt in het centrum van de Belgische hoofdstad tijdens het laatste weekend van mei.

i a 7 7

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Maite Hontelé met haar salsaband in 2014 in LantarenVenster, Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

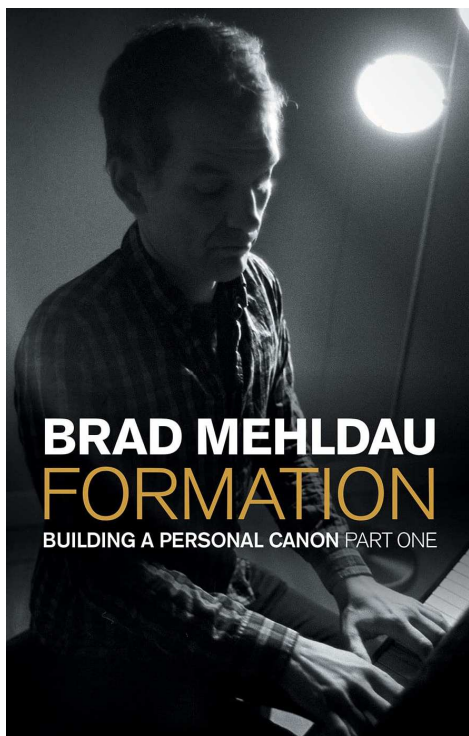
**MAITE HONTELÉ NIEUWE ARTISTIEK
LEIDER NATIONAAL JEUGD JAZZ ORKEST**

Trompettiste Maite Hontelé is de nieuwe artistiek leider, coach en solist van het Nationaal Jeugd Jazz Orkest (NJJO). Ze is aangesteld voor twee jaar. Onder haar leiding worden twintig jonge musici van maximaal 26 jaar oud voor de achtste editie van het NJJO geselecteerd. Hontelé volgt Maarten Hogenhuis op. Hij leidde het orkest in 2021 en 2022.

Maite Hontelé woonde van 2009 tot 2018 in Colombia, waar ze een eigen salsaband bestierde. Ze gaat als artistiek NJJO-leider dan ook de nadruk leggen op de traditionele mambo en de hedendaagse interpretatie daarvan: "Er is niet maar één soort mambo, maar een wereld aan mambo-varianten en nieuwe crossovers. En daarin werken wisselende latin-grooves en jazz-improvisaties op een perfecte manier samen", aldus Hontelé in [...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

Vervolg NJJO

een persbericht. De nieuwe NJJO-leden gaan na een inwerkperiode optreden en deelnemen aan diverse nationale en internationale projecten. Eerdere artistiek leiders van het NJJO waren: nestor Peter Guidi (2009), Benjamin Herman (2011), Eric Vloeimans (2013 en 2014), Martin Fondse (2015 en 2016), Anton Goudsmit (2017 en 2018) en Ruben Hein (2019 en 2020).

De omslag van de autobiografie van Brad Mehldau.

Eerste deel autobiografie Brad Mehldau verschenen

Medio maart is bij uitgeverij Equinox 'Formation, Building a Personal Canon, Part I' van Brad Mehldau verschenen. "It is an autobiographical bildungsroman of sorts, tracing my musical and personal formation up until the age of 26", aldus de pianist op zijn website. Het boek geeft onder meer een beeld van de New Yorkse jazzscene rond 1990. De vorming van het MoodSwing Kwartet met saxofonist Joshua Redman komt aan de orde, alsmede Mehldau's eigen groepen en het trio met bassist Larry Grenadier en drummer Jorge Rossy. Ook vertelt Mehldau over zijn soloprojecten en uitstapjes naar andere muzieksoorten. Mehldau doet ook een boekje open over zijn persoonlijke leven. Bijvoorbeeld over de jaren van zijn heroïneverslaving. Het boek telt ruim driehonderd pagina's en een twintigtal fotopagina's. Het is als hardcover verkrijgbaar voor 45 dollar.

VROUWELIJKE JAZZMUSICI WILLEN EEN VROUWENQUOTUM VAN TWINTIG PROCENT

Vrouwelijke Nederlandse jazzmusici willen dat vrouwen vanaf april 2023 twintig procent van de inhoud van jazztijdschriften, de jazzprogrammering van podia en radio, 'playlists' etc. gaan uitmaken. Dit zogenoemde Female Voice Quotum werd geformuleerd tijdens een speciale bijeenkomst van beroepsvereniging BimPro op 7 maart jl, aan de vooravond van de internationale Vrouwendag.

Deze bijeenkomst voor alleen vrouwelijke musici werd bijgewoond door een honderdtal vrouwen uit de jazz en wereldmuziek. Zo'n vijfde tot een kwart van de beroepsmusici in de jazz en improvisatiescene is vrouw, zo werd naar voren gebracht, maar dat wordt niet weerspiegeld in bijvoorbeeld jazzbladen, op de jazzpodia of in het docentenkorps van conservatoria. Vrouwen spelen daar een ondergeschikte rol en dat moet veranderen, aldus het idee achter het quotum. Klarinettiste Fie Schouten sprak over het gebrek aan vrouwen in de instrumentale secties op conservatoria. Op de negen Nederlandse conservatoria die jazz onderwezen had zij slechts twee vrouwelijke instrumentalisten geteld die als hoofdvakdocent werkzaam zijn: saxofoniste Tineke Postma en bassiste Phaedra Quant. Meisjes kiezen veelal voor de saxofoon en de piano, als ze niet als zangeres in de jazz werkzaam willen zijn, zo werd voorts geconstateerd. Dat is wat de vrouwen betreft een gemiste kans: "Vrouwelijke instrumentalisten als rolmodel en meer instrumentalistes in educatieve voorbeeldfuncties zijn van groot belang om de monotonie van het jazzlandschap te doorbreken," Tijdens de bijeenkomst werd ook nog aangestipt dat de werkgelegenheid voor vrouwelijke musici achteruit holt wanneer ze ouder dan vijftig zijn, terwijl mannelijke collega's tot op hoge leeftijd door musiceren. Het quotumpercentage van twintig is wat BimPro betreft een eerste begin. Naarmate er meer vrouwen in de jazz actief worden, moet het streefgetal worden verhoogd. Volgend jaar is er begin maart weer een speciale bijeenkomst van BimPro voor vrouwelijke musici.

NIEUW BIGBANDFESTIVAL IN VLAANDEREN

Op 23 en 24 juni vindt de eerste editie plaats van de Bigband Battle Bonheiden, een festival voor bigbands in de buurt van Mechelen. Op twee podia in een oude fabriek geven zeven bigbands, waaronder het Brussels Jazz Orchestra (BJO), en vier kleine jazzformaties een concert. "Het wordt een reis van traditionele swing tot hedendaagse bigbandmuziek", aldus de organisatoren.

Voor het festival zijn behalve het BJO, de Q-Some Bigband, The Youth Genth Jazz Orchestra, de Bigband Nijlen, de Jazzisfaction Big Band-Diest en de Bigband Conservatorium Mechelen geëngageerd. Ook de VRT Bigband met crooner Yannick Bovy is te gast. Deze combinatie brengt een eerbetoon aan Nat King Cole. Dirigent Dree Peremans in de Gazet van Antwerpen (6 april): "Dit zijn unieke initiatieven en we zijn dol enthousiast om in Rijmenam te komen spelen. Het ontbreekt ons vaak aan speelkansen, dit is een unieke gelegenheid." Peremans leidt overigens ook het orkest van het conservatorium van Mechelen. Die onderwijsinstelling is medeorganisator van het evenement, evenals de Jazzzolder Mechelen. Het initiatief voor het festival kwam van Daar! Events.

Bekijk hier het festivalprogramma: <https://bit.ly/40XopcI>

Tobias Delius krijgt Amerikaanse improvisatieprijs

Het duo van saxofonist Tobias Delius en drummer Christian Lillinger, alsmede cellist Tristan Hosinger hebben de Amerikaanse Instant Award in Improvised Music 2023 gekregen. De beide prijswinnaars ontvangen een bedrag van 50.000 dollar dat ze vrij mogen besteden. Met de Award worden 'outstanding improvisors' bekroond. Het prijzengeld wordt gefourneerd door een onbekende muziek liefhebber. Eerder kregen onder anderen Peter Brötzmann, Milford Graves, Mats Gustafsson, Okkyung Lee, Evan Parker, Alexander von Schlippenbach, Henry Threadgill en Nate Wooley deze Award. De Instant Award in Improvised Music wordt sinds 2018 uitgereikt. De selectie wordt gedaan door een onafhankelijke jury, gekozen door de anonieme weldoener, die zich verschuilt achter de naam 'Horse with no name'.

OVERLEDEN

Dusko Gojkovic, 6 april 2023 (92)

Joegoslavische trompettist (nu Bosnië-Herzegovina), behoorde tot de top van de Europese jazzmusici. Vestigde zich begin jaren vijftig in Duitsland, was lid van de band van Kurt Edelhagen, studeerde twee jaar in Boston, speelde daar met de bands van Maynard Ferguson en Woody Herman. Terug in Duitsland present - ook als solist - in vrijwel alle bands als die van Kenny Clarke-Francy Boland en die van Peter Herbolzheimer. Carrière enigszins vergelijkbaar met die van Ack van Rooyen.

Kidd Jordan, 7 april 2023 (87)

Saxofonist. Kwam voort uit de rhythm-and-blues van New Orleans (Prof. Longhair en anderen), richtte zich op de avant garde met onder anderen tenorist Fred Anderson, drummer Alvin Fielder, bassist Alan Silva en pianist Joel Futterman. Ook in Chicago en in Europa werkzaam. Belangrijk als leraar in het muziekonderwijs. Familie vergelijkbaar met die van Marsalis in New Orleans: zijn zoons Kent en Marlon zijn respectievelijk bekend als fluitist en trompettist. Dochter Rachel is klassiek fluitist. (jjm)

SPOTIFY AFSPEELLIJST JF 396

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit de in dit nummer op pag. 5 en verder besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3nX5ekK>

Yuxiang Zhang. (Foto: Marion Boxho)

Toots Thielemans Jazz Award voor drummer en gitarist

Drummer Gaspard Sixx en gitarist **Yuxiang Zhang** ontvangen op 20 april in Brussel de Toots Thielemans Jazz Award 2023. Ze verwerven daarmee het predikaat 'meest verdienstelijke' jazzstudent van het Koninklijk Conservatorium Brussel. De twee winnaars geven tijdens de uitreiking in podium Bozar een concert met Harmen Fraanje op piano en Jim Monneau op contrabas. De winnaars krijgen een geldprijs. De Award wordt dit jaar voor de veertiende keer uitgereikt. Wijlen Toots Thielemans verbond indertijd persoonlijk zijn naam aan deze prijs.

Jazz in Nijmegen start Vinyl Club

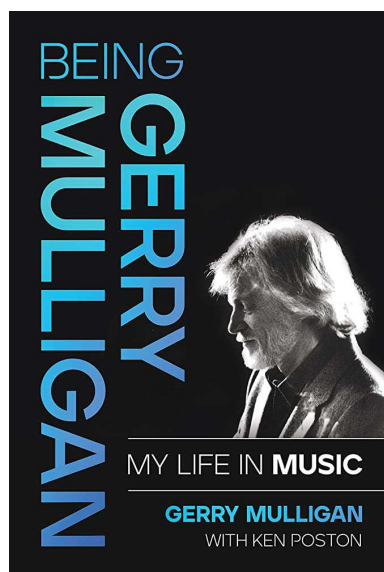
Het podium JIN (Jazz in Nijmegen) presenteert een reeks concerten waarbij de bezoekers na afloop een registratie van het optreden op vinyl ontvangen. De zogenoemde JIN Vinyl Club is op 15 april van start gegaan in de Galloway Studio in Nijmegen. Daar waren veertig bezoekers getuige van een optreden van drummer Han Bennink met gitarist Jelle Roozenburg. Hun optreden zal in een oplage van driehonderd stuks op vinyl verschijnen bij het nieuwe Sound Of Niche-label. De aanwezigen betaalden een entreprijs waarin de aanschaf van de plaat was inbegrepen. Het album verschijnt over enkele maanden. Het is de bedoeling dat elke clubbijeenkomst twee musici zullen spelen. Aan de opgenomen muziek wordt na afloop niet meer gesleuteld. De originele live-opname verschijnt op de plaat.

Craft Records brengt Original Jazz Classics opnieuw uit

Craft Records gaat de Original Jazz Classics opnieuw uitbrengen. De serie omvat werk van labels als Prestige, Galaxy, Milestone, Riverside, Debut, Contemporary, Jazzland en Pablo, en was in de jaren tachtig en negentig een bekende verschijning. De serie werd vanaf 1982 door Fantasy Records op de markt gebracht. Craft is tegenwoordig eigenaar van de reeks en gaat materiaal opnieuw uitbrengen. Volgende maand komt als eerste 'Workin' With The Miles Davis Quintet' uit (oorspronkelijk uitgebracht op Prestige). Twee weken later volgt 'Thelonious Monk With John Coltrane' (oorspronkelijk uitgebracht op Riverside). Voor de heruitgave van beide albums zijn de originele opnamebanden gebruikt. Heruitgaven van pianist Bill Evans, saxofonist John Coltrane, de pianisten Dave Brubeck en Mal Waldron en saxofonist Yusef Lateef liggen in het verschiet.

JAZZ OP PAPIER

Gerry Mulligan with Ken Poston.
Being Gerry Mulligan :
my life in music
 Essex CT : Backbeat Books, 2022
 338, [8] pag. : Ill.
 ISBN 978-1-4930-6482-3
 hardb. met stofomslag;
 prijs 50 euro.

Bekijk hier het overzicht van alle
 boekbesprekingen die in Jazzflits
 verschenen: <https://bit.ly/3iiHUrS>

JERU

Een van de biografieën in de kortlopende serie van Hal Leonard, 'Jeru's Journey', betrof Gerry Mulligan. Het was, na die van Raymond Horricks en Jerome Klinkowitz, het derde boek over hem. In mijn bespreking (21-12-2015) constateerde ik: "Een definitieve biografie laat helaas nog op zich wachten." Of de huidige uitgave daaraan voldoet valt nog te bezien. Het is een autobiografie en daarin kun je weglaten wat je wilt. Nu wil het geval dat Mulligan – postuum – zich het gras voor de voeten zag weggemaaid, doordat de schrijver van 'Jeru's Journey', Sanford Josephson, van de weduwe Franca vrijelijk kon putten uit de toen door Ken Poston vastgelegde notities van Mulligan. Het gevolg is dat de autobiografie hele passages bevat die ons bekend voorkwamen. Dat begint al bij de eerste pogingen tot het schrijven van een arrangement.

Mulligan moet zich in de eerste plaats arrangeur hebben gevoeld, meer nog dan instrumentalist. Voorbeelden? Over de band van Claude Thornhill: "It was the clarinets that did it, not the French horn." Een band moet swingen, ook zonder drums; bigbands uit de jaren dertig met een bezetting van vijf koper en vier rieten waren lichtvoetig genoeg: "that started to get lost because the bands got heavier and heavier and they kept adding to it." Stan Kenton – met zijn "bluster and brag and all that to cover an inferiority complex" – dacht er anders over: 'a big band should sound like a big band' (Horricks 2003, pag. 36).

En laten we niet vergeten dat het Gerry Mulligan was die van de twaalf stukken op 'Birth Of The Cool' de helft van de arrangementen voor zijn rekening nam. De rest werd verdeeld onder John Lewis (drie), Gil Evans (twee) en John Carisi. Op grond daarvan kon hij zijn eigen tentet samenstellen voor een elpee op Capitol. En voor een soort reünie was hij in 1992 de aangewezen man.

In zijn persoonlijke relaties schroomt hij niet man en paard te noemen: zo komt trombonist Mike Zwerin, die even mocht meedoen bij een optreden in de Royal Roost, er ongenadig van af. Met Dizzy Gillespie was hij goed bevriend, maar als er iemand anders in de buurt was, hield Dizzy hem voor de gek. Stan Getz was onberekenbaar, Chet Baker en hij hadden respect voor elkaars muzikale verrichtingen, maar privé botste het.

Er is aandacht voor, wat hij noemt, het festivalsyndroom en voor film en televisie. En voor vrouwen, en dan niet alleen zijn echtgenotes, maar ook Gail Madden, die musici als hem uit de puree hielp, en actrice Judy Holliday (eig. Tuvim), die hem bijstond in het uitoefenen van zijn beroep en dat was wederzijds. Bij een paar uitspraken zette ik een vraagteken. Musici met een eendere lichaamsbouw en persoonlijkheid zouden dezelfde houding hebben ten opzichte van de muziek (pag. 65/66). Een discografische kwestie over zijn bijdrage aan de band van Georgie Auld blijft onopgelost. Zijn bewondering voor bassaxofonist Adrian Rollini (Horricks, pag. 10/11) komt niet ter sprake.

Desondanks is het een waardige en waardevolle autobiografie geworden, waarin Mulligan zijn mening niet onder stoelen of banken steekt en dat helder kan verwoorden. Hij komt eruit naar voren als een integer man, die zijn eigen falen niet verdoezelt: kort lontje. En die keer dat hij het rumoerige publiek de oren waste door het een lesje in luisteren te geven!

Over de geruchtmakende session met Stan Getz voor Norman Granz' label Verve-label, oktober 1957, waarbij ze halverwege van instrument wisselden, zegt hij niet meer te weten wie met het voorstel kwam, maar hijzelf zeker niet! Ik neig ertoe hem te geloven. **Jan J. Mulder**

JAZZ OP DE PLAAT

JAN VAN DUIKEREN'S FINGERPRINT
Pleasure As Usual
Fingerprint-music.com

Trompettist Jan van Duikeren heeft een groot netwerk. Meestal speelt hij in andermans bands, alwaar hij in solo's opvalt met zijn lyrische spel. Daarnaast is Jan van Duikeren ook verbonden aan de blazersgroep Horns On Request; een kant-en-klare blazerssectie die voor het juiste getoeter zorgt en elke artist met power en swing naar sterrenstatus blaast. Aan het aantal cd's en live-registraties, waar deze illustere blazerssectie heeft meegewerkt, kun je wel afleiden dat ze 'top of the bill' zijn. Met zo'n drukke agenda schiet het eigen werk er soms een beetje bij in. Maar met deze nieuwe cd 'Pleasure As Usual' zet Van Duikeren zijn band Fingerprint weer volop in de spotlights.

Direct al in het openingsnummer 'Lonnie', een eigen compositie, heeft de funky drive van de band een hoog meedeingehalte. Tom Beek op tenorsax ontpopt zich tot een gedreven frontman, waarna gastmuzikant gitarist Jesse van Ruller het nummer netjes afhecht. Een verrassende uitvoering van Ellington's 'Solitude' geeft vocaliste Shirma Rouse volop ruimte om te laten zien dat niet alleen gospel haar ding is. Samen met de flugelhorn van Van Duikeren geeft ze dit nummer een heerlijke lome uitvoering. Het merendeel van de nummers op deze cd past in het stevige post-hardbop idoom; vette blazers, pakkende wijsjes en vurige solo's. De cd 'Pleasure As Usual' grossiert erin. De meeste stukken zijn van de hand van Jan van Duikeren en met een dergelijk attractief repertoire ziet het komende festivalseizoen voor de band Fingerprint er zonnig uit. Tenminste als de tijd het toelaat, want deze veelgevraagde trompettist moet daarmee wellicht woekeren. Toch is het te hopen dat Van Duikeren met Fingerprint veelvuldig de boer op gaat. De funky, swingende muziek van de groep is namelijk een feestje om live van te genieten.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

Jan van Duikeren (trompet),
 Tom Beek (tenorsax), Salle de Jong (drums),
 Timothy Banchet (piano, keyboard),
 Hugo den Oudsten (bas).

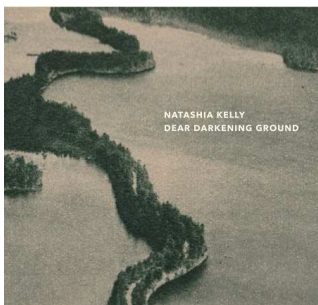
Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

SEPPE GEBRUEERS
Playing With Standards
El Negocito

Het woord 'spelen' heeft een aantal betekenissen die allemaal in muziek tot uiting kunnen komen. De Belgische pianist Seppe Gebruers gebruikt er twee, maar nu juist niet de meest voor de hand liggende. Zijn nieuwe driedubbelalbum heet 'Playing With Standards' en met opzet niet 'Plays Standards' of iets dergelijks. De tracks op de drie schijfjes volgen namelijk niet het bekende procedé van het spelen van het thema en daar vervolgens op improviseren. Gebruers heeft in het Great American Songbook gegrasduind, maar speelt wat hij zich herinnert van de oorspronkelijke composities. Dat kunnen hele flarden zijn, soms kleine brokjes, delen van akkoordenschema's, maar zelden of nooit iets wat op de bekende melodie lijkt. Het wekt de indruk alsof hij de stukken improviseert of 'instant' componeert. Hij speelt dus mét de composities, en dat doet hij op heel speelse wijze. Je zou het ook kunnen vergelijken met iemand met een haperend geheugen die niet meer in staat is om een stuk te spelen zoals de bedoeling had moeten zijn, maar dat doet de jonge Belg uiteraard te kort. Want het klinkend resultaat is fascinerend, en biedt een geheel eigen invalshoek op soms uitgekauwd repertoire (wie waagt zich immers nog aan de zoveelste 'All the things you are', 'Bye bye blackbird' of 'Donna Lee'?). Bovendien speelt Gebruers niet op een reguliere piano, maar op twee oude vleugels die een kwarttoon uit elkaar gestemd zijn. Dat deed hij ook al eens op het trio-album 'The Room: Time & Space' (2019). Op het eerste gehoor lijkt het of je een valse piano hoort, maar na verloop van tijd ga je wennen aan het soms haast spookachtige en wonderschone effect. Met deze ongebruikelijke ingrediënten vindt Gebruers de pianojazz als het ware opnieuw uit, maar je hoort in sommige van zijn fraseringen en wendingen dat hij de traditie ook kent. Zijn visie op 'Just a gigolo' is schatplichtig aan de versies van Thelonious Monk, die ook gaten in het thema liet vallen, alsof hij de melodie ter plekke bedacht of hem zich moest herinneren. Ook horen we interesse in de 20ste-eeuwse klassieke muziek in 'Playing with standards' naar voren komen. 'Playing with intermezzo 1' klinkt bijvoorbeeld als een pianostuk van, pakweg, Webern of Boulez. En in de vierde variatie op 'Days of wine and roses' doet de beroemde 'Danse sacrale' uit Stravinsky's 'Sacre du Printemps' zijn intrede. Drie cd's met kwarttoonpianomuziek lijkt misschien wat veel, en alles achter elkaar draaien is niet per se aan te bevelen, maar herhaald beluisteren maakt de klankwereld van Seppe Gebruers steeds fascinerender, en je zult de gebruikte standards nooit meer normaal kunnen horen.

Herman te Loo

NATASHIA KELLY
Dear Darkening Ground
W.E.R.F.

De inspiratie voor haar laatste cd 'Dear Darkening Ground' haalde de Belgische zangeres Natasha Kelly (1986) bij dichters als R.M. Rilke en W.B. Yeats. Deze groten der poëzie repten ruim een eeuw geleden al over de plaats van de mens in de natuur. Ook Kelly buigt zich over de vraag of de mens deel wil uitmaken van de natuur of deze alleen maar wil beheersen en uitbuiten.

De teksten van de negen eigen stukken gaan over de ambivalente relatie tussen mens en natuur en hoewel Kelly somber gestemd is, uit ze zich ook hoopvol. We kunnen de toekomst als mensheid positief beïnvloeden, is Natasha's overtuiging. Kelly vangt de tijdgeest met grote zelfverzekerdheid in (de teksten van haar) composities en in krachtige zangpartijen met een randje, die eerder aan folk dan aan jazz doen denken.

Dat is geen toeval. Kelly heeft een Ierse achtergrond. Maar hoewel het eerste nummer, 'Panta Rei', met banjobegeleiding zo van een bluegrass-plaat lijkt geplukt, keert Natasha direct weer terug naar haar jazzwortels. Ze heeft zich niet voor niets omringd met grote namen uit de Belgische jazz. Maar kennelijk vinden de mannen in haar band het ook leuk country te spelen. En ze draaien hun hand evenmin om voor popinvloeden.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Natashia Kelly (zang),
 Ruben Machtelincx (gitaar, banjo),
 Nicola Andrioli (piano), Yannick Peeters (contrabas),
 Dré Pallemarts (drums).

Bekijk hier een video over het album:

<https://www.youtube.com/watch?v=zXjN72w9PyI>

HENK KRAAIJEVELD
Patches Of Sky
ZenneZ Records

Jazzvocalist Henk Kraaijeveld past niet echt in een hokje. Zijn muzikale interesse is breed en hij beweegt zich soepel tussen verschillende muziekstijlen. Even een voorbeeld: zo had hij een project rond de liedjes van Jules de Corte, maar even gemakkelijk zingt hij voor een jazzy bigband of brengt hij eigen werk met zijn kwintet. Op zijn tweede cd 'Patches Of Sky' is zijn samenwerking met pianist/composer Daan Herweg verder verdiept, getuige een aantal uitstekende nieuwe stukken. Henk is een zanger van de nieuwe stempel; schatplichtig aan vocalisten als Kurt Elling en Mark Murphy. Hij is een vocalist die graag tegen de melodie aan zingt en hij heeft het talent om van een liedje een verhaal te maken. Zijn liedteksten schrijft Henk voornamelijk zelf, geïnspireerd op wat hij leest, ziet en voelt. De poëtische teksten zijn afgedrukt in het cd-boekje. Maar u hoeft zijn teksten zeker niet mee te lezen om er chocolade van te maken. Zijn articulatie is voortreffelijk en elk woord dat hij zingt is verstaanbaar. Dat hij ook z'n eigen muziek kan schrijven bewijst hij wel met de fraaie ballad 'Long road', een bluesy nummer dat prettig deint, alsof je met een cabrio over een glooiende weg rijdt naar de einder. Zijn kwintet is van dezelfde klasse als Henk. Met muzikanten als Daan Herweg, Tobias Nijboer en Roberto Pistolesi heeft hij een begeleidingsgroep achter z'n kont waar iedere zanger van droomt. Saxofonist Paul van der Feen zorgt voor het vocale tegenspel met zijn lyrische saxofoon. Hij zorgt voor net wat meer 'pepper in the stew'. Henk zit momenteel midden in zijn theatertournee met repertoire van dit fraaie album. Op zijn website vindt u vast wel een optreden bij u in de buurt. Henk Kraaijeveld en zijn band staan dan garant voor een poëtische, maar ook jazzy avond.

Sjoerd van Aelst

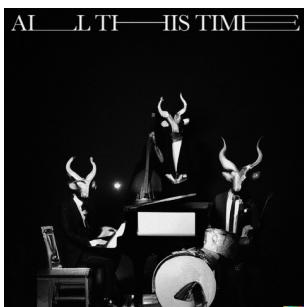
Bezetting:

Henk Kraaijeveld (zang),
 Daan Herweg (piano), Tobias Nijboer (bas),
 Roberto Pistolesi (drums),
 Paul van der Feen (saxen).

Bekijk hier een video over de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=UrIfpVylmkw>

LAMBERT
All This Time
 Verve

Brad Mehldau, Esbjörn Svensson, GoGoPenguin, en Chilly Gonzales flitsen door mijn hoofd bij de eerste beluistering van het album 'All This Time' van Lambert. Paul Tony Lambert is een mysterieuze in Berlijn wonende pianist/componist/producer uit Hamburg. De overeenkomst tussen deze uiteenlopende voorbeelden die ik herken in Lambert is het lichte, heldere, punctuele touché, maar ook de vaak gecamoufleerd klinkende piano. De laatste twee nummers van het album gaan een andere, eigen weg en ik meen zelfs een gitaar te horen in het laatste nummer 'Vastness'. De acht voorgaande nummers hebben allemaal eenzelfde ruimtelijke en vaak dromerige sfeer met hier en daar een elektronische toets. Lambert draagt op het podium altijd een Sardijns masker en is niet scheutig met persoonlijke achtergrondinformatie. Hij wordt in de hoek van de neoklassieke pianisten geschaard, maar 'All This Time' is een echt jazzalbum met voornamelijk heerlijke pianotriomuziek met Felix Weigt op contrabas en Luca Marini op drums. 'All This Time' is het tiende album in negen jaar tijd van deze productieve muzikant die een deel van zijn opleiding op het Amsterdamse conservatorium genoot. Waar de neoklassieke pianisten mijns inziens te vaak verzanden in minimaal gedreïn, houdt Lambert deze mix spannend en swingend.

Jaap Lampe

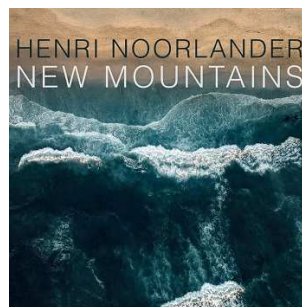
Bezetting:

Lambert (piano, Fender Rhodes, synthesizer, gitaar, elektronica),
 Felix Weigt (contrabas, elektrische bas, synthesizer),
 Luca Marini (drums).

Luister hier naar Lambert:

<https://www.youtube.com/watch?v=oAeTyfNVvJw>

HENRI NOORLANDER
New Mountains
 Eigen Beheer

Henri Noorlander bracht als prof zijn eerste cd 'Let's Go Back!' uit in 2019. Hij was toen 63. De Rotterdamse jazzpianist en componist had echter al een schat aan ervaring opgedaan als 'amateur'. Recentelijk verscheen het mini-album 'New Mountains', met vijf eigen composities van de inmiddels nog verder gerijpte musicus Noorlander.

Ook nu staat Henri met zijn band borg voor grote kwaliteit. Dit keer werkten mee: Nils van Haften op alt- en tenorsax, Michiel Stekelenburg op gitaar, Cord Heineking op bas en Tim Hennekes op drums. Henri zelf wisselt af tussen spel op piano en op Fender Rhodes. De jazz van Noorlander is ontegenzeggelijk modern van aard maar kleurt niet buiten de lijnen.

En dat hoeft ook niet. 'New Mountains' is wederom een staaltje van degelijk vakmanschap. Noorlander maakt uitstapjes naar rock en pop maar laat opnieuw horen een jazzman in hart en nieren te zijn. En een bescheiden mens want hij geeft veel ruimte aan zijn bandleden. Dat leidt onder meer tot zalige solo's van Stekelenburg op gitaar en Van Haften op saxen.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Henri Noorlander (piano, Fender Rhodes),
 Nils van Haften (alt- en tenorsax),
 Michiel Stekelenburg (gitaar),
 Cord Heineking (bas), Tim Hennekes (drums).

Luister hier naar een nummer van het album:

https://www.youtube.com/watch?v=h3VWfn_vL0c

ÖNDER
Vol. 2
Zennez Records

Keep An Eye The Records heeft als organisatie al aardig wat interessante bands het land in gestuurd. Een van de groepen die in de editie van 2022 een album mochten opnemen om daarmee op tour te gaan, is het kwintet Önder. De plaat waarmee ze zich presenteren, heet 'Vol. 2', en dat doet vermoeden dat er ook een 'Vol. 1' is. Dat kwam inderdaad in januari 2021 uit. Kapitein op het schip van Önder is bassist Jort Terwijn, die een basgedreven ensemble heeft samengesteld, met naast zijn eigen contrabas een basgitaar (Alessandro Mazzieri) en twee basklarinetten (Federico Calcagno en Hristo Goleminov). In de acht stukken van 'Vol. 2' maakt Terwijn goed gebruik van die bijzondere samenstelling. In 'Hersen orkaan' schuiven de donkere klankkleuren over elkaar heen in een intrigerende 'soundscape', tot drummer Nick Thessalonikefs halverwege een relaxte indiepop-groove inzet. Terwijn haalt zijn muzikale inspiratie uit diverse hoeken en gaten. In 'Fuleria' geeft hij ons zijn eigen kijk op de ritmiek van de flamenco, en in 'Porto' vermengt hij de klanken van het fado-instrument, de guitarra Portuguesa, met minimal music patronen van de twee basklarinetten. Zo zit iedere track van het album weer anders in elkaar en blijft de voorspelbaarheid ruim op afstand. Dat geldt ook voor de rolpatronen, waarbij de basgitaar en contrabas soms het voortouw nemen en de basklarinetten het raamwerk neerleggen. Önder laat zich dus nergens mee vergelijken, en dat is zeker een compliment. Het maakt nu al nieuwsgierig naar 'Vol. 3'.

Herman te Loo

Bezetting:

Federico Calcagno (klarinet, alt,- en basklarinet), Hristo Goleminov (basklarinet), Jort Terwijn (bas, guitarra Portuguesa, synthesizers), Alessandro Mazzieri (basgitaar), Nick Thessalonikefs (drums) + Youngwoo Lee (synthesizers).

Beluister hier tracks van het album:

<https://jortterwijn.bandcamp.com/album/nder-vol-2>

PERCH HEN BROCK & RAIN
Elegiacal
Wig Records

Een kleine tien jaar geleden besloten twee improviserende duo's de handen ineen te slaan tot een internationaal kwartet: Perch Hen Brock & Rain. Met twee rietblazers (Ab Baars, de 'Perch' uit de groepsnaam, en Ingrid 'Brock' Laubrock), altviool (Ig Henneman, de Hen) en slagwerk (Tom 'Rain' Rainey) was de samenstelling ronduit bijzonder te noemen. Het viertal heeft ook een grote voorliefde voor klankkleuren, die in een kamermuziekbezetting uitstekend tot zijn recht komt. Na de release van een live-cd, opgenomen tijdens het Finse Tampere Jazzfestival (in 2016), werd besloten om nogmaals bijeen te komen voor het maken van opnamen. Dat gebeurde in augustus 2018 op het Amsterdamse impro-podium Zaal 100. We hebben dus wel even op deze muziek moeten wachten, maar dat wachten wordt beloond. Het titelnummer van deze tweede cd van Perch Hen Brock & Rain, 'Elegiacal', doet met zijn omzichtige melodielijnen denken aan het werk van de 20ste-eeuwse componist Morton Feldman. De titel is perfect gekozen, want zowel dit laatste stuk als de gehele cd ademt behoedzaamheid en precies raak geplaatste, spaarzame noten. Lyriek, dynamiek en soberheid zijn de kernwaarden van de vier musici, die ook nog eens een uitgekend vormgevoel delen, waardoor het lijkt alsof er compositorische uitgangspunten ten grondslag hebben gelegen aan de muziek. Niets is echter minder waar, want dit is onvervalste hogeschoolimprovisatie.

Herman te Loo

Bezetting:

Ab Baars (klarinet, tenorsax, shakuhachi), Ig Henneman (altviool), Ingrid Laubrock (tenorsax, sopraansax), Tom Rainey (drums).

Beluister hier een track van het album:

<https://bit.ly/41fnK6u>

TINEKE POSTMA**Aria****Edition Records (verschijnt op 12 mei 2023)**

'Aria', zo heet dit album. Tineke Postma wil namelijk zingen op haar altsaxofoon; het instrument wordt dan een verlengstuk van haar lijf, een vervanging van haar stem. De noten gaan direct van de verbeelding naar de adem en de vingers. In een uitleg bij deze cd is - naast onvermijdelijke gemeenplaatsen als 'acclaimed' en 'legendary' - ook werkelijke informatie te vinden. Postma legt uit dat ze wil 'zingen' sinds ze als kind Maria Callas hoorde. Vandaar dit album.

Callas zou wel uit de voeten kunnen met enkele ballads die Postma hier laat horen. Al zijn het grillige melodieën die ver afstaan van de traditionele, dramatische aria's. Mooie ballads zijn het wel, supergeconcentreerd vertolkt en al net zo begeleid. Maar meer nog dan aan aria's denkt uw recensent aan Lee Konitz, een van haar leermeesters. Ook die had een puur, zangerig toontje - in zijn beste jaren dan, hij werd stokoud - en blies graag onverwachte intervallen, rappe lijnen en hoge noten als pareltjes. Hij kón alle licks spelen maar deed dat op den duur niet meer. Het liefst betrad hij met een geheel leeg, fris hoofd de Bühne. Al resulteerde deze aanpak soms in ongemakkelijke momenten.

Postma kan ook de bebop achter zit laten, al beheerst ze dat idioom perfect. We merkten dat toen ze in de tijd van corona en reisbeperkingen aanschoof in Eric Ineke's JazzXpress en meteen op haar plek was. Maar ze gaat hier een paar stappen verder.

De standards van Konitz zijn vervangen door eigen stukken. De piano door een gitarist die zo te horen een heel arsenaal aan pedalen aan zijn voeten heeft liggen. Drums en bas krijgen veel vrijheid; net als de begeleiders van pianist Bill Evans vindt de leider zowat alles best zolang iedereen naar elkaar luistert en het volume bescheiden blijft. De drummer kan goed ritselen en vegen en de bassist heeft een fel, kennelijk zonder versterker opgenomen geluid.

De elf, nooit te lange tracks gaan van herkenbare, ook voor de begeleiders uitgearrangeerde stukken tot wat we in navolging van Misha Mengelberg 'instant componeren' noemen. De atmosfeer wisselt eveneens: van intense concentratie tot een sfeer van 'zijn we al begonnen'? Mengelberg en Konitz hadden dat ook: ze streefden naar uiterste spontaniteit. Daarbij kon zelfs de grens tussen wel of niet 'echt' spelen irrelevant zijn. Met Tineke Postma is verveling uitgesloten. **Jeroen de Valk**

Bezetting:

Tineke Postma (alt- en sopraansax),
Ben Monder (gitaar),
Robert Landfermann (bas),
Tristan Renfrow (drums).

Bekijk hier een video over de plaat:

https://www.youtube.com/watch?v=9N_w4amJGlc

SCHROOTHOOP**Macadam****Sdban Records**

Dit moet toch wel de meest duurzame jazzband van België zijn. Schroot hoop heet niet voor niets zo, want de drie jonge Brusselaars maken hun eigen instrumenten van wat ze bij het grof vuil van de Belgische hoofdstad aantreffen. Drie jaar geleden debuteerden ze al met het album 'Klein Gevaarlijk Afval' en nu brengen ze met 'Macadam' opnieuw een aanstekelijke plaat. Hun bouwsels zijn onder meer marimba-achtige constructies en metaalslagwerk (bespeeld door Margo Maex) die voor een fijne ritmische basis zorgen, maar ook een zelfbouw-basgitaar doet wonderen in de handen van Timo Vantyghem. Verrassend zijn de blaas- en snaarinstrumenten waarmee Rik Staelens voor in het gehoor liggende melodieën zorgt. Vaak zijn dat fluiten (zoals in 'Cheval orange' of 'Blikschade'), maar in 'Broeihaard' horen we een klarinetachtig instrument een Arabisch aandoende melodie en dito solo neerzetten. Veel van de muzikale input van Schroot hoop komt trouwens uit de Arabische wereld en de Maghreb, en dat is een multiculturele stad als Brussel ook niet zo vreemd. Het drietal weet echter ook mysterieuze sferen neer te zetten die het prima zouden doen als soundtrack in een arthouse-film. De slidegitaarklanken en de op hol geslagen sopraansaxachtige solo in 'Perte totale' zijn er een mooi voorbeeld van. Het album is verkrijgbaar als cd, op vinyl en natuurlijk digitaal.

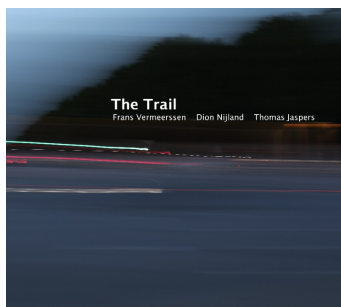
Herman te Loo**Bezetting:**

Rik Staelens (blaas- en snaarinstrumenten),
Timo Vantyghem (bas, duimpiano),
Margo Maex (percussie).

Luister hier naar tracks van 'Macadam':

<https://schroot hoop.bandcamp.com/album/macadam>

FRANS VERMEERSSEN
The Trail
 TryTone

Saxofonist Frans Vermeerssen heeft een flinke reputatie als 'sideman', die begin jaren tachtig begon bij de Noodband, en via de Contraband en Bik Bent Braam strekt tot het Willem Breuker Kollektief en (recentelijk) Reeds & Deeds. Vreemd genoeg is dit pas zijn tweede album onder eigen naam, als we de platen van All Ears en Talking Cows (waarvan hij co-leider was) even wegdenken. Voor 'The Trail' vroeg hij zijn Talking Cows-maatje Dion Nijland op bas en de jonge drummer Thomas Jaspers. Dat is een gelukkige greep, want het trio klinkt alsof het al jaren langs de Nederlandse podia trekt. Nijland is niet voor niets een veelgevraagd bassist, en de alert en swingend drummende Jaspers is ook al zo'n reputatie aan het opdoen. Het repertoire dat Vermeerssen bijeen schreef voor 'The Trail' is gevarieerd en doet ook onmiddellijk vertrouwd aan, zonder overigens voor de hand liggend of clichématig te zijn. Hij heeft een voorliefde voor speelse, ritmische thema's, zoals het Monk-achtige en bluesy 'Percorso' of 'Cul de sac', dat schatplichtig is aan Sonny Rollins (overigens ook een held waar het Vermeerssens saxofoonspel betreft). Met 'Caminho' levert hij een fijne bossa nova en het wat rauwere 'Al-masari' neigt richting free-jazz. Na het mysterieuze en cryptische 'Dao' met veel lange sopraansaxnoten, omspeeld door de bas, eindigt het album met de rockachtige uitsmijter 'Swamp road'. Vermeerssen doet geen enkele poging om te imponeren en dat is ook nergens voor nodig. Hij neemt ons mee op zijn reis (vandaar ook de titel van de plaat) en vertelt ons onderweg verhalen, zoals de reizigers uit de 'Decamerone' of 'The Canterbury Tales'. Zo blijft hij ons, samen met zijn sublieme triopartners, boeien.

Herman te Loo

Bezetting:

Frans Vermeerssen
 (tenorsax, sopraansax, composities),
 Dion Nijland (bas),
 Thomas Jaspers (drums).

Hier speelt het trio de openingstrack, 'Nativ':
<https://youtu.be/zlixPjcl20o>

MARGAUX VRANKEN
Songbook
 IGLOO Records

Het derde album van de Brusselse pianiste Margaux Vranken, 'Songbook', werd in mei 2021 opgenomen, tussen twee coronalockdowns in. Met haar band en enkele gasten liet Margaux tien eigen composities vastleggen. Het zijn stuk voor stuk stijlvolle jazzstukken met als basis sierlijke akkoorden en subtiel samenspel, gelardeerd met (meerstemmige) vocalen in diverse talen. Vranken (31) studeerde aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel en het Berklee Global Jazz Institute in Boston. De songs van Margaux hebben iets dartels. Ze gebruikt graag latinritmes en haar pianopartijen lijken lichtvoetig te dansen. Ze schurkt ook dicht aan tegen de pop maar haar jazzopleidingen verloochent ze niet. De band swingt er lekker op los maar kan ook meanderen. De titeltrack 'Songbook' vat het hele verhaal van Vranken samen, stelt ze zelf: een romance tussen impressionistische en melancholische jazz enerzijds en de melodieuze vormstructuur van het gouden tijdperk der singer-songwriters anderzijds. Margaux is fan van Joni Mitchell en begrijpt de tweestrijd van haar voorbeeld tussen positieve en negatieve gevoelens. Ook Vranken speelt met die uitersten als ze haar poëtische nummers ten gehore brengt.

Hans Invernizzi

Bezetting:

Margaux Vranken (piano, zang), Fil Caporali (bas), Daniel Jonkers (drums), Lior Tzemach (gitaar), Tom Bourgeois (sax). Gastvocalisten: Stacy Claire, Aneta Nayan, Flavio Spampinato, Tamara Jokic, Erini.

Luister hier naar het titelnummer:
<https://www.youtube.com/watch?v=0zJ7CkA-wcU>

WAAN
Echo Echo
Sonar Kollektiv

WAAN is het muzikale huwelijk van saxofonist Bart Wirtz en toetsen 'wiz' Emiel van Rijthoven. Wirtz kennen we onder meer van Monsieur Dubois, The Young Sinatras en het Artvark Saxophone Quartet. Emiel van Rijthoven formeerde Sensual en speelde onder meer met zanger Waylon. Ze worden op Echo Echo ondersteund door drummer Mark Schilders en bassist Matteo Mazzù. Zelf noemen ze Floating Points, Stuff en BadBadBadNotGood als invloeden en dat snap ik goed, maar ik moest zelf meteen denken aan de legendarische Nederlandse band SFEQ met Bart Suèr op saxen. Echo Echo bevat heerlijke staccato funky grooves, met thema's op altsax of elektrische piano er overheen. Het openingsnummer 'Kink' start met een loom groovend oerritme, waarna de sax invalt met een eenvoudig maar pakkend motief doorspekt met elektronische geluidjes die het geheel een funky karakter geven, tot Wirtz lekker losgaat in een scheurende saxsolo. Ze werken op het snijvlak van dance en jazz. Voor veel nummers is in een vrije jam tussen sax en piano de basis gelegd, waarna allerlei elektronische elementen zijn toegevoegd. Daarmee zijn Wirtz en Van Rijthoven de geestelijke vaders, maar vlak de stuwende bijdragen van de ritmesectie niet uit. Een lekker swingend nieuw geluid, dat WAAN.

Jaap Lampe

Bezetting:

Bart Wirtz (altsax),
 Emiel van Rijthoven (toetsen en elektronica),
 Matteo Mazzù (bas),
 Mark Schilders (drums).

Luister hier naar het nummer 'Kink':

<https://bit.ly/3KqX9B0>

BEN WENDEL
All One
Edition Records

De coronacrisis is over, voor de meeste mensen dan. Degenen die ons erdoor hebben geslept kunnen geleidelijk weer veilig over straat lopen en de complotdenkers mogen een andere hobby gaan zoeken. Intussen blijven er typische corona-albums uitkomen, want de totstandkoming van zo'n cd kan even duren. Je hoort dan van die opnamen met geduldig, soms schier oneindig overdubben; een methode uit de popmuziek waar wij in de jazz veel minder aan doen.

Ben Wendel - geboren in Canada, tegenwoordig 'based' in Los Angeles - sloeg aan het arrangeren en besloot een eenmansorkest op te richten. Met zichzelf op tenor- en sopraansax en soms de fagot, voor de laagste noten. Het resultaat klinkt als een saxofoonkwartet. De opnamen gingen vervolgens naar enkele solisten die ook hun partij inspeelden. Er zijn twee vocalisten bij voor wie Mendel de ballads 'I loves you Porgy' en 'Tenderly' grondig overhoop haalde: Cécile McLorin Salvant en José James. Beiden zingen op een zacht volume en vol gevoel maar geven ook direct aan: dit is héél knap en ik ben héél hard aan het werk.

Opvallend is eveneens de rijkelijk aanwezige galm. Wendel creëerde hiermee zo te horen opzettelijk een minder nadrukkelijk verschil tussen solist en begeleiding bij de instrumentale gasten. Zij voegen zich gediensig naar de grillige arrangementen. Die verwijzen naar minimal music, naar wat we bij gebrek aan beter 'hedendaags-klassiek' noemen, een ambitieus harmonieorkest of de rietsectie van een bigband. Zoals meer jazzmusici van zijn generatie, vindt Wendel (47) dat de inspiratie overal vandaan mag komen. Gelijk heeft-ie.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Ben Wendel (sopraan- en tenorsax, fagot),
 gastsolisten onder anderen: Terence Blanchard
 (trompet), Bill Frisell (gitaar), José James (zang) en
 Cécile McLorin Salvant (zang).

Ben Wendel en José James:

<https://bit.ly/3ZXuCNf>

JAZZ OP HET PODIUM

FESTIVAL TRANSITION

Datum en plaats:

1 april 2023,
TivoliVredenburg,
Utrecht.

In de aankondigingen leek het programma van het festival Transition een aantrekkelijke staalkaart van jazz-gerelateerde muziek van nu en straks. In werkelijkheid pakte dat tamelijk mager uit. De helft van de artiesten stond niet of nauwelijks op eigen benen. Los van enkele overtuigende jonge acts, waren het vooral 'copycats' die de podia bestormden. Grote namen waren dun gezaaid. Het Transition festival bood weinig ruimte voor de broedplaats die jazz moet zijn. 'Jazz and beyond' wordt veel te veel geserveerd als een hapklaar product. En het etiket 'aanstormend talent' is net zo sleets als het terugkerende 'verbeterd recept' op tal van verpakkingen. Dat zijn bedenksels van marketeers die nog steeds menen dat wij de ingeblikte soep daardoor lekkerder vinden smaken, waarmee een gebrek aan goede smaak wordt verhuld.

Natuurlijk is deze kritiek niet zuur bedoeld. Het bovenstaande verwoordt mijn teleurstelling. En natuurlijk is het te gemakkelijk om al die jonge bands als overbodig weg te zetten. Wel is het verstandig om duidelijk te blijven vaststellen dat zelfverklaard succes op Instagram totaal iets anders is dan talentontwikkeling. Om die reden is het jammer dat er bijna geen enkele act optrad waarin de leermeester zich omringde met jong talent. Orkestleider Duke Ellington en trompettist Miles Davis deden dat. Trompettist Enrico Rava en vele anderen doen dat nog steeds, precies zoals het hoort. Als de basis goed is gelegd, komt de chemie met het publiek vanzelf. Op eigen benen staan is alleen te leren bij een goede leermeester die je ook het vertrouwen gunt om eens stevig onderuit te gaan en te leren inzien waarom dat zo is. In dit verband bewijs je de jazz en geïmproviseerde muziek geen dienst door saxofoniste **Nubya Garcia** in de slotact neer te zetten als de 'grand lady'!

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Melissa Aldana. (Foto: Joke Schot)

Wegens ziekte, naar verluidt zijn derde corona-infectie, liet gitarist Kurt Rosenwinkel verstek gaan. Erg jammer, want juist hij is in staat om generaties te verbinden met zijn aansprekende, geavanceerde spel.

Senior, contrabassist en componist **Henri Texier** mengde diepgang en lichtvoetigheid. Hij liet zijn instrument zingen en maakte uitstapjes naar ongebaande paden. Met zijn gelaagde en melodieuze muziek toonde hij aan dat je de taal pas kunt spreken als je de grammatica kent. Hoewel dominant als bassist, gaf hij veel ruimte aan zijn zoon, saxofonist Sebastien Texier, en drummer Gautier Garrigues, om andere lagen aan de muziek toe te voegen.

Fluitist, saxofonist en componist **Anna Webber** beleefde de première van nieuw werk, dat ze schreef voor een ensemble dat ze zelf samenstelde uit leden van het **Trondheim Jazz Orchestra**. Dat had een bezetting van twee saxen, twee tuba's, twee drums, twee contrabassen, synthesizers en accordeon. Boeiende avant-garde die knelt en overweldigt, alsmede onrust en groot luistergenot bood. Webbers muziek was uitdagend en vol ritmiek en dramatiek. En de Hertz-zaal leende zich perfect voor het weergeven van de contrasten en klankidealen.

[...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

Tenorsaxofonist **Odet Tzur** verbindt microtonaliteit uit de Indiase Ragas met de wortels van de Joodse muziek. Platenmaatschappij ECM omarmt zijn talent. Tzur experimenteert met definities van vorm en klank. In zijn streven naar een zuivere en diepe toon, geeft Tzur zijn instrument bezieling. Zijn zacht is teder neuriën en zijn hard beheersbaar sterk. Dat resulteert in kamerjazz die het inmiddels bijna vergeten Modern Jazz Quartet benadert. In zijn glansrol als begeleidend pianist, citeert Nitai Herschkovits gulzig uit werk van diverse klassieke componisten, maar hij hergebruikt ook elementen uit de blues en de opgeblazen kolder van Spike Jones. Een kwartet vol schijnbare tegenstellingen die samenvallen in een sprankelende uitvoering van het album 'Isabela'.

Het is jammer dat er bijna geen enkele act optrad waarin een leermeester zich omringde met jong talent.

Als antwoord op roerige tijden richtte saxofonist **Yuri Honing** het 'Peace Orchestra' op. Het is zijn medicijn tegen de onmacht. Honing zocht nieuwe inspiratie en bezieling, ook in meditatie. Het leverde muziek met een lyrische diepgang op. Transition beleefde de primeur van zijn nieuwe werk, dat een meeslepend be-toog bleek. Honing maande tot kalmte en verveerde zich tegen onrust. Muziek waarin stemming belangrijker is dan vorm. Harpist Remy van Kesteren ontlaadde zijn ziel en zaligheid en gitarist Ella Zirina verklankte het knagende geweten. Honing heeft zich gelukkig wel omringd met jonge talenten bij de nieuwe koers die hij vaart.

Mammal Hands produceerde pulserende wiegenliedjes die eindeloos aan de oppervlakte blijven cirkelen. Ondanks het goede samenspel en het mooie geluid van saxofonist Jordan Smart ontbrak echter de overtuigingskracht die nodig is om als luisteraar te worden opgetild.

Het concert van pianist **Fergus McCreadie** werd enthousiast ontvangen. Zijn rijke, imponerende spel geeft blijk van zijn vroege rijping en een eigen signatuur. De 25-jarige Schot heeft zich voor zijn nieuwe album 'Forest Floor' laten inspireren door de werking van de seizoenen in het Schotse landschap. Zijn originele mix van progressieve jazz en Schotse folk waarin fluit,
...vervolg in de rechterkolom

Fergus McCreadie. (Foto: Joke Schot)

doedezak en viool zijn geabstraheerd tot pianoklanken, is innemend. Regelmatig klinken passages die herinneren aan de lyrische schetsen van Edvard Grieg. In zijn gelaagde en volwassen geluid hoor je een hang naar avontuur. Hij neemt tijd voor parende improvisaties in een rijkversierde stijl en keert steeds weer terug naar de stilte van de natuur. McCreadie heeft een zeer originele stijl en toont zich weinig schatplichtig. Hij strooit in zijn spel met listig gecomponeerde parallellen. En dat in combinatie met fraai uitgebalanceerd triospel.

Pianist, componist en producer **Alfa Mist** werd in de aankondiging geroemd om zijn productiviteit en veelzijdigheid. De start van het concert was wat dat betreft hoopgevend. Vanuit lome 'grooves' werkte hij toe naar spetterende climaxen. Vooral de solo's op flugelhorn van Johnny Woodham die aan Freddie Hubbard doen denken, maakten indruk. Vervolgens ontpopte bassiste Kaya Thomas Dyke zich als zangeres en begreep ik er niets meer van. Vlak voor mij werd iemand onwel, maar dat stond op zichzelf.

Citaat: 'met haar nieuwe album '12 Stars' voegt **Melissa Aldana** zich bij de familie van het legendarische Blue Note-label.' Haar optreden koos ik daarom als mijn 'slotconcert'. Ik werd teleurgesteld noch overtuigd door de nerveus bewegende tenorsaxofoniste. Haar samenwerking met gitarist Lage Lund is zeker geslaagd. De nasale klank van de tenorsax versmolt mooi met de elektrische gitaarklanken die vaak van kleur verschoten. Beiden werkten hard en lieten mooie dingen horen, maar de bezieling ontbrak hier toch een beetje.

Ondanks mijn kanttekeningen bij aanvang van dit stuk, ging ik na afloop toch met een tevreden gevoel naar huis, want het was gelukt om mooie momenten en geslaagde concerten te selecteren. Toch maak ik me zorgen over de toekomst van het festival. Als Transition spannende jazz te veel inruilt voor gemaksmuziek, is er sprake van 'implosion'.

Roland Hugenin

(meer festivalfoto's van Joke Schot staan op pagina 24 e.v.)

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 396

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit op pagina 5 en verder besproken albums. Klik om te luisteren op deze link: <https://spoti.fi/3nX5ekK>

VARIA

Mark McCaughrean (links), Tijn Wybenga en Corrie van Binsbergen bij de ESA. (Persfoto)

Metropole Orkest voert nieuwe muziek Corrie van Binsbergen uit

Corrie van Binsbergen en Tijn Wybenga hebben de muziek geschreven voor een project van het Metropole Orkest en de European Space Agency (ESA). Met het project wordt een ode aan de zon gebracht. Aanleiding is de Solar Orbiter. Die werd in februari 2020 door de ESA gelanceerd en draait nu om de zon. De satelliet gaat foto's maken en informatie verzamelen. Componist Wybenga: "Ik ben gefascineerd door wetenschappelijke inzichten over aurora en sonificatie en ga dat verwerken in mijn muziek." Corrie van Binsbergen heeft als invalshoek voor haar muziek een combinatie van het wetenschappelijke en de mythologie gekozen: "Ik laat mij onder andere inspireren door de Mythe van Phaëton." De muziek wordt deze maand vijf keer uitgevoerd. In Emmen (21 april), Den Haag (22 april), Maastricht (24 april), Amsterdam (25 april) en Tilburg (28 april). Het orkest wordt geleid door Jochen Neuffer. Twan Huys en ESA-wetenschapper Mark McCaughrean presenteren.

Info: <https://youtu.be/dSuGwBt4E7Q>

Programma Red Light Jazz

Op 9, 10 en 11 juni vindt in Amsterdam de tiende editie van het festival Red Light Jazz plaats in Grand Hotel Krasnapolsky, de Industriële Groote Club, de Waalse Kerk en jazzcafé Casablanca. Op het programma staan onder anderen Hans Dulfer, Joris Teepe & Rob van Bavel, Rembrandt Frerichs Trio, Anton Goudsmit, Gideon Tazelaar, en het John Engels Kwintet met 'Remembering The Diamond Five'.

FESTIVALS MEI

Jef Neve, hier tijdens Jazz Middelheim 2022, speelt 18 mei op het Downtown Festival in Den Haag. (Foto: Joke Schot)

ALL YOU CAN JAZZ

Diverse locaties, Lier

7 mei 2023

(<https://allyoucanjazz.uitinlier.be/>)

Met onder anderen: Ben van Bortel, Chick Corea Tribute, The Catch, Manon Gautier Band en Blue Velvet.

Tijdens het evenement spelen bands op tien locaties in de Lierse binnenstad. Elke formatie speelt op dezelfde locatie twee sessies. Eentje om 15.00 uur en eentje om 16.30 uur. Elke bezoeker kan twee concerten bijwonen.

#TRUMPETSTUFF

Paradox, Tilburg

12, 13 mei 2023

(<https://paradoxtilburg.nl/programma/trumpetstuff-2/>)

Met: Lachlan Craven Quartet, Suzan Veneman & Wolfert Brederode, Teus Nobel & Gileno Santana Quintet 'Woody Shaw tribute', Koen Smits Quartet, Alistair Payne & Sun Mi-Hong, Jan van Duikeren's Fingerprint Quintet.

DRASLANDEN JAZZFJETSTOERTOCHT

Vier locaties, Kop van Drenthe

13 mei 2023

(<https://www.hetrodehertroderwolde.nl/draslanden-jazz>)

Met: Let's be Gypsies, Frans Vermeerssen Trio, Bokomo Swing en Doppler Trio.

Draslanden Jazz is een jazzfietstoertocht door de kop van Drenthe. U stapt op om 13.30 uur, bijvoorbeeld in Rolde, en kunt tot 17.30 uur vier concerten op vier locaties bezoeken.

JAZZY HUISKAMERS

Diverse locaties, Den Bosch

18 mei 2023

(<https://jazzyhuiskamers.com>)

Met onder anderen: Angelo Verploegen & Jasper Somsen, Jan van Duikeren & Martijn van Iterson, Frits Landesbergen & Frank Roberscheuten, Peter Willems & Sanne Huijbregts, Carlo de Wijs & Jordi Geuens, Ilja Reijngoud & Ed Verhoeff en Rob van Bavel & Joris Teepe.

Het minifestival biedt een veertigtal jazzconcerten in tien huiskamers. De concerten zijn tussen 13.00 en 18.00 uur. Het programma is gemaakt door Bert Boeren.

Podium voor Nederlandse artiesten op Amersfoort Jazz

Het komende Amersfoort World Jazz Festival biedt zes dagen lang een podium aan Nederlandse artiesten om hun nieuwste plaat te presenteren. Het betreft dertig albums die met steun van het Sena Performers Muziekproductiefonds zijn gerealiseerd. Enkele namen die hun release presenteren op de 'Dutch Jazz Release Stages' zijn Waan, Fay Claassen Band, Claudio jr. De Rosa 4et en Jan van Duikeren's JVD 4ft. John Engels. Het jazzfestival is van 15 tot en met 20 augustus 2023.

De hoes van 'Mad Thad'. Muziek van de plaat is bij de Concertzender te horen.

Concertzender staat stil bij 100ste geboortedag Thad Jones

Op 28 maart was het honderd jaar geleden dat trompettist Thad Jones werd geboren. Hij was bovendien arrangeur en componist, onder meer voor de Count Basie Band, waar hij in 1954 lid van werd. In de jaren vijftig maakte hij buiten dat orkest om ook tal van septet-opnames. In het programma Little Big Bands wordt een aantal daarvan op 29 april gedraaid. Opnames uit: 'Mad Thad' (1956), 'Motor City Scene Complete Recordings' (1959), 'Opus The Swing' (1959) en 'Opus The Blues' (1959). Het programma wordt van 16.00 tot 17.00 uur uitgezonden.

Eric Vloeimans' nieuwe band brengt 'vrolijkheid en energie'

Trompettist Eric Vloeimans presenteert op 5 mei in Austerlitz zijn nieuwe band Hotspot. Naar zijn zeggen goed voor mooie melodieën en dansbare 'grooves': "Vrolijkheid en energie, kleurrijk en non-nonsense zijn kenmerkend voor de muziek." Hotspot bestaat verder uit Sjoerd van Dijk (toetsen), Jérôme Hol (gitaar), Phaedra Kwant (bas) en Pascal Vermeer (drums).

FESTIVALS MEI (vervolg)

Jamie Peet speelt in verschillende combinaties tijdens de Music Meeting in Nijmegen. (Persfoto)

PROJAZZ DOWNTOWN FESTIVAL

Vier locaties, Den Haag
18 tot en met 21 mei 2023

(<https://projazz.nl/>)

Met: Jef Neve, Don Kapot & MDC III, Sanne Rambags, Wolfert Brederode/Joost Lijbaart & Matangi Quartet,

BREDA JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Breda
18 tot en met 21 mei 2023

(<https://www.bredajazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: Bosco feat. Johnny Rosenberg, Andrew Baham's New Orleans Tribute to Louis Armstrong, Sam Ghezzi & Linus Eppinger, Double Espresso Saxofoonkwartet, International Legacy Band, Biggles Bigband feat. Loet van der Lee, Frits Bayens Big Band en Boris van der Lek JazzFluencers.

PJPJ JAZZFEST

Cultureel Centrum, Voorschoten
20 mei 2023

(<https://www.pjpi.nl/>)

Met onder anderen: Nueva Manteca, EigenGrau Ensemble, Giulia Rosanna Quartet, Daniela Fanelli Quartet, Mermaid Radio.

CITADELIC 23

Citadelicpark, Gent
24 tot en met 29 mei 2023

(<https://citadelic.be/>)

Met onder anderen: Gerald Cleaver, John Dikeman, Bart Marris, Fulco Ottervanger, Paul Vangysegem, Bruno Vansina, Teun Verbruggen en Karen Willems.

JAZZ À LIÈGE

Diverse locaties, Luik
25 tot en met 28 mei 2023

(<http://www.jazzaliegge.be/en>)

Met onder anderen: Diana Krall, Yaron Herman, Michel Portal, Trio Grande, Fabrice Alleman, Stephane Galland, Cyrille Aimee en Avishai Cohen (bas).

Jazz op de lokale Groningse radio

Sinds 5 april 2021 wordt door de Groningse lokale omroep het Hogeland elke maandagavond om 21.00 uur een twee uur durend jazzprogramma uitgezonden. De samenstelling en presentatie doen Bert Dobben en Bernd Ihno Eilts. Het programma wordt uitgezonden vanuit een studio in gebouw De Blauwe Schuit te Winsum; vandaar de naam 'Blue note from the blue boat'. "De nadruk ligt op moderne jazz van het wat radicalere soort", meldt Bert Dobben. "Inmiddels hebben we ook al een paar avondvullende interviews gedaan met Han Bennink, Pierre Courbois, Giuseppe Doronzo en Bert van Erk." 'Blue note from the blue boat' is te beluisteren via onder meer: <https://omroepthogeland.nl/luister-live/>

Saxofoniste Linda Fredriksson tijdens het North Sea Jazz Festival 2022. (Foto: Joke Schot)

Eerste namen programmering Groningse festival Rockit bekend

Het vindt pas op 11 november 2023 in de Groningse Oosterpoort plaats, maar toch zijn de eerste namen van de komende editie van het jaarlijkse festival Rockit al bekendgemaakt. Onder anderen bassist Marcus Miller, DOMi & JD Beck + Metropole Orkest, trompettist Theo Croker, zangeres Cécile McLorin Salvant, Dave Douglas Gifts Trio, saxofoniste Linda Fredriksson, Sun-Mi Hong Quintet en Tijn Wybenga & AM.OK zullen er spelen.

FESTIVALS MEI (vervolg)

Guy Salamon komt naar Jazz in Duketown. (Foto: Tom Beetz)

JAZZ IN DUKETOWN

Binnenstad, Den Bosch
26 tot en met 28 mei 2023

(<https://www.jazzinduketown.nl/>)

Met onder anderen: Guy Salamon, Ronald Sniijders, WAAN, Eric Vloeimans, Brabants Jazz Orkest, Loek van den Berg, Jimmy Rosenberg en Peter Somuah.

Jazz in Duketown heeft met ingang van dit jaar een eigen app. Hiermee kan de bezoeker via de smartphone altijd het laatste programma raadplegen. De app vervangt ook het papieren blokenschema. Deze app is beschikbaar in de Google Play Store en App Store onder de naam 'Jazz in Duketown'.

BRUSSELS JAZZ WEEKEND

Binnenstad, Brussel
26 tot en met 28 mei 2023

(<https://lottobrusselsjazzweekend.be/>)

Het Brussels Jazz Weekend biedt de bezoeker veel gratis concerten verspreid over verschillende Brusselse pleinen en talrijke binnenpodia. Bij het sluiten van deze Jazzflits was het programma van het Brussels Jazz Weekend nog niet bekendgemaakt.

MOERS FESTIVAL

Binnenstad, Moers
26 tot en met 29 mei 2023

(<https://www.moers-festival.de/>)

Met onder anderen: Billy Hart Quartet, Eve Risser, Luc Ex, Kenny Garrett, Trondheim Voices en Gavin Bryars.

MUSIC MEETING

Park Brakkenstein, Nijmegen
27 tot en met 29 mei 2023

(<https://musicmeeting.nl/nl/>)

Met onder anderen: Jelena Poprzan Quartett, Jamie Peet & ArtEZ, Marja Mortensson & Daniel Herskedal, - ESINAM - band feat. Linda Fredriksson, Anna Maria Jopek Quartet, Jamie Peet Trio feat. Reinier Baas en Petter Eldh, Jamie Peet & Niels Broos en Emine Bostanci & Dareyn Quartet.

De Music Meeting is geen specifiek jazzfestival, maar heeft in de programmering interessante artiesten voor de jazzliefhebber.

TERUG IN DE TIJD

CEES SMALS JAZZINSTITUUT

Een heus jazzinstituut. Dat hadden trompettist Cees Smal en saxofonist Herman Schoonderwalt voor ogen. Het zou in Haarlem moeten komen en pianist Cees Slinger ondersteunde het idee. De initiatiefnemers lieten begin 1963 een proefballonnetje op in het Haarlems Dagblad. Dat leverde zoveel reacties op dat de krant na de zomer kon melden dat het instituut van start was gegaan.

De belangstelling was zelfs boven verwachting. In het hele land bleek animo voor de jazzacademie te bestaan. Velen hadden er graag een reis naar Haarlem voor over. Smal en Schoonderwalt konden beginnen met zestig cursisten: veertig procent van hen kwam uit Haarlem, veertig procent uit Den Haag en twintig procent uit de rest van Nederland. Ze waren tussen de 15 en 25 jaar oud en werden iedere zaterdagmiddag en maandagavond verwacht in de Haarlemse jazzsociëteit Ekastos, gelegen aan het Stationsplein. De kosten waren 4,50 gulden (ca. 2 euro) per keer.

“Er zijn jongens die te weinig orkesterervaring hebben en maar wat spelen zonder verder iets behoorlijks te bereiken, omdat er niemand is die ze op hun fouten opmerkzaam maakt”, zo vertelt instituutoprichter Cees Smal op 5 augustus 1963 in het Haarlems Dagblad: “Wij maken ze, als ze instrumenten hebben, goed noten kunnen lezen, jazz fijn vinden en de kansen niet krijgen, vertrouwd met 't spelen in orkestverband. Ook zijn wij er om de bestaande orkesten verder te helpen”. Cees Slinger, tevens aanwezig bij het gesprek met de krant, denkt dat een steuntje in de rug voor jonge musici hard nodig is: “We zitten midden in een synthese van alle richtingen. Het is een combinatie van stijlen – goede stijlen die tot een geheel zijn geworden. De huidige jazzmuziek is te moeilijk te verwerken. In onze tijd waren we bijzonder ontvankelijk voor de jazz. Nu worden we te veel overstelpt door alle soorten tienermuziek, die zo makkelijk gaat. Het ritme is eenvoudig. Je hoeft je niet meer in moeilijke jazz te verdiepen.”

De cursisten moeten de materie niet onderschatten, waarschuwt Cees Smal: “Improviseren is bijvoorbeeld niet 'doe
[...vervolg in de rechterkolom](#)

Cees Smal en Cees Slinger (zittend) eind juli 1963.
 (Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

maar wat'. Je wordt verondersteld in het jazzidoom te spelen, dat bestaat uit talloze vaste figuurtjes en blue-noten, die een bepaalde jazzy-klank geven. Dat moet de jongens worden bijgebracht. Het is voor veel jongeren belangrijk dat ze onder leiding musiceren omdat blijkt dat veel knapen op een verkeerde manier spelen. Wij weten het door de ervaring en kunnen ze dus technische adviezen geven.”

De eerste bijeenkomsten waren al geweest, vertelt Smal: “De jongens zijn een aardig eind op streek. Er is al een reuze vooruitgang.” Als het leerorkest er rijp voor is, zullen ze op de radio komen, onthult hij, de KRO had al een aanbieding gedaan. Het liep echter allemaal wat anders dan de initiatiefnemers zich hadden voorgesteld. Herman Schoonderwalt windt er op 25 januari 1964 in de Nieuwe Haarlemse Courant geen doekjes om: “Wat mij is opgevallen is het ontstellend gebrek aan werkelijk veelbelovende jongeren. Eén orkest hebben wij eenvoudig moeten ontbinden. Het was niet om aan te horen, technisch stonden de meeste jongelui nog helemaal aan het begin. Wij vonden dan ook dat zij maar eerst goed moesten repeteren, liefst op muziekschool of conservatorium alvorens zij terugkwamen. Werkelijk, er was op die manier geen beginnen aan.” Toch kondigt hij aan samen met Cees Smal met de jazzacademie verder te gaan. Of dat ook daadwerkelijk gebeurd is, hebben we niet kunnen achterhalen. Het liefst hadden de twee in Haarlem een permanent jazzinstituut op een vaste stek met een goede akoestiek willen grondvesten. Daar is het in ieder geval niet van gekomen.
Hans van Eeden

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

LOU MECCA (1926-2003)

Heel wat jazzmuzikanten talen niet naar een vedettenstatus. Hun verdienste is dat ze het genre levendig houden. Musici als pianist Hasaan Ibn Ali (zie Jazzflits 395) of **Lou Mecca**. Mecca, ooit de 'jazz gitarist with the classical sensitivity' genoemd, staat deze keer centraal. In welk jaar vond ik niet, maar de Canadian Broadcasting Corporation (CBC) bekroonde Mecca eenmaal als 'outstanding jazz gitarist' van het jaar. In een lezerspoll van Down Beat was Mecca de 'New Star'.

Hoe komt het dat Herb Ellis, Joe Pass, Eddie Condon, Barney Kessel, Kenny Burrell, Jim Hall, Tal Farlow bekender zijn? Hebben zij meer geluk gehad in hun platencarrière, hadden zij betere managers, zijn zij deels groot gemaakt door jazzcritici, of waren het inderdaad topgitaristen? Lou Mecca is nooit vermeld bij de 'Top 100' beste gitaristen, maar luister een keer naar hem! Hoewel hij jazzgitarist is geworden speelt Mecca even mooi het klassieke werk van Bach.

Beluister Lou Mecca in 'Tenderly':
<https://bit.ly/3ZVBmCE>

In Jazzflits 395 van 27 maart 2023 schreef ik over pianist Hasaan Ibn Ali. Aan hem werd nooit enige aandacht besteed in de Nederlandstalige jazzpers. Ik vermoed dat ook Lou Mecca in onze contreien onder de jazzradar bleef, op een enkele plaatbespreking na. Dat lag ook aan hemzelf, hij toerde niet graag, bleef in de buurt van New Jersey, had jarenlang een medische praktijk en maakte slechts een handvol platen.

Mecca trad op met een reeks artiesten: Ella Fitzgerald, Bill Evans, Gil Mellé, Johnny Smith (1922-2013), Archie Bleyer, Stan Purdy, Bucky Pizzarelli (°1926- op 1 april 2020 overleden aan covid), Vinnie Burke, Lenny Argeese, Gene Bertoncini, Jack Six, Jack Wilkins, Al Caiola (1920-2016, hij speelt in 1961 een hitversie van het Bonanza-thema), Lou Pallo (overleden op 28 oktober 2020, meer dan 25 jaar bij Les Paul), Vic Juris, Buddy Page, gitarist Joe Cinderella, Tony Argo, Adrian Ingram, Andy McKenzie, Teddy Charles, Eddie Costa, Al Cohn, Chris Connors, Gary Mazzaroppi, en nog vele anderen.

...vervolg in de rechterkolom

Lou Mecca op de hoes van Blue Note 5067.

Mecca werkte opvallend veel met artiesten met Italiaanse achtergrond. Hij was al overleden toen in 2011 befaamde jazzgitaristen onder de naam van de 'Jersey Guitar Mafia' hun 'favorite italian songs' vertolkten: Frank Vignola (°1965), Bucky Pizzarelli, Al Caiola, Lou Pallo, met bassist Gary Mazzaroppi. In 2009 verscheen het boek van Jim Carlton, 'Conversations with Great Jazz and Studio Guitarists', interviews met 22 gitaristen, ondermeer met Lou Mecca.

LOU MECCA

Louis John Meccia, voluit Dr. Louis J. Meccia, D.C. (Doctor of Chiropractic) werd op 23 december **1926** in Passaic, New Jersey geboren. Hij overleed op 27 juni 2003, woonachtig in Manchester, NJ, na een lange ziekteperiode. Zijn vader Nicolino Meccia speelde cornet in een Italiaans symfonisch orkest. Zijn moeder is Grazia Josephine Polizzi. Er was nog een kind, dochter Donna Meccia-Librizzi (°21 juli 1930). Ze overleefde haar broer Lou, overleed op 10 oktober 2022, 92 jaar oud. Donna had op haar beurt ook een dochter Donna. Die trouwde met een Houthuysen, een Nederlands klinkende naam.

Lou krijgt op zijn achtste muziekles van vader Nicolino, en ook trompetles. Lou had echter astma en leert dan maar gitaarspelen. Hij bekwaamde zich aan The Master School of Music en studeerde uit de gitaarboeken van Nick Manoloff, die was gitaarbouwer en bekend voor het innovatief gebruik van bakeliet bij de constructie van gitaren (bakeliet is een thermohardende kunststof in 1907 uitgevonden door de Gentse chemicus Leo Baekeland (1863-1944)).

Mecca luistert naar Django Reinhardt en de Hot Club de France, en naar Charlie Christian en Tal Farlow, 'he's my whole inspiration'. Op zijn zestiende studeerde Mecca een tijd bij Frank Staffa, gitarist in de jaren dertig bij het orkest van Rudy Vallee. Staffa was even goed als Django. Ook Joe Cinderella leerde bij hem.

...vervolg op de volgende pagina linksboven

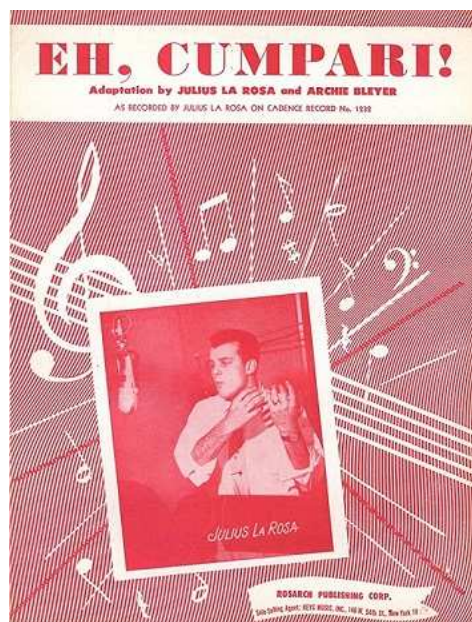
Lou's favoriete componisten zijn Duke Ellington en George Gershwin. Hij noemt ook Duke Jordan.

Voor hij beroeps werd speelde Mecca in het trio The Three Suns. De drummer was Billy Phillips, die had een opnamestudio in NY. Ze kenden maar zes songs, in een lokale bar speelden ze die reeks achter elkaar de hele nacht door, het groepje bleef zes maanden samen.

In **1947** is er een kennismaking met Johnny Smith, die speelde trompet in een legerorkest. Na diens afzwaai kwam Smith dikwijls bij de familie Mecca.

Aangezien Mecca een muziekloopbaan wil uitbouwen, sluit hij zich in **1950** aan bij de AFM-Local 802, de American Federation of Musicians opgericht in 1921, een belangengroep voor muzikanten in meer dan 200 afdelingen, 80.000 aangesloten muzikanten.

Een seizoen lang speelde Lou trompet in de Clifton Symphony Ensemble. Hij is weer gitarist bij het orkest van Archie Bleyer (1909-1989). Bleyer had met vocalist Julius LaRosa (1930-2016) in **1953** succes met het Italiaanse 'Eh, Cumpari', een pophit in Nederland. Diezelfde Bleyer had in de jaren dertig Johnny Mercer als vocalist.

De bladmuziek van de hit 'Eh, Cumpari'.

Bleyer stichtte tevens Cadence Records en had daar successen met Andy Williams. Zijn Cadence-investeringen renderden tevens met The Everly Brothers. De kassa rinkelde met hun hits uit 1957 'Bye bye love' en 'Wake up little Susie'.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Op 17 en 18 juli **1954** werd het First Annual American Jazz Festival in het Newport Casino gehouden, voorbode van het Newport Jazzfestival. Producer was George Wein. Stan Kenton bediende de micro. Op het podium zangeres Billie Holiday begeleid door Teddy Wilson (piano), Milt Hinton (bas), Jo Jones (drums). Zangers Ella Fitzgerald trad op met John Lewis (piano), Jimmy Woode (bas) en Shadow Wilson (drums). Ook stonden nog Oscar Peterson, Lee Konitz, Eddie Condon, Gene Krupa, Lee Wiley, Tony Fruscella, en Toots Thielemans in het George Shearing Quintet op het programma, al krijgt Toots geen vermelding in het verslag in het Amerikaanse jazzmagazine Down Beat. Er wordt geschreven dat Lou Mecca op zondagavond 18 juli optrad in een Gil Mellé Quartet. Daarvan vond ik geen bevestiging in Down Beat van 25 augustus 1954. Het kan natuurlijk, maar in die periode was Joe Cinderella (14 juni 1927 - 27 oktober 2012) dé gitarist bij het Gil Mellé Quartet met bassist Vinnie Burke en drummer Ed Thigpen (Google is foutief met Cinderella's geboortjaar 1929).

Op 5 september 1954 wordt 'The Gil Mellé Quartet featuring Lou Mecca' opgenomen: Mellé (baritonsax), Mecca (gitaar), Billy Phillips (bas) en Vinnie Thomas (drums). Het album is onderdeel van de reeks 'New Faces - New Sounds', Volume 3, Blue Note BLP 5054, 95718. De foto op de hoes is van Bill Hughes, in 1954 genomen tijdens een kerstconcert in Town Hall (zie de volgende pagina). In de hoestekst: 'Gil presented this same quartet at the first national jazz festival in the summer of 1954', zonder expliciet te verwijzen naar Mecca. Voor zijn 'Volume 1 en 2' deed Mellé beroep op Tal Farlow, voor 'Volume 3' was die niet beschikbaar, op 'Volume 4' is het opnieuw Lou Mecca. (Gil Mellé was overigens naast saxofonist ook kunstenaar. Hij ontwierp platenhoezen, onder meer voor Miles Davis, Thelonious Monk, Sonny Rollins en Clifford Brown. Hij woonde toen in Los Angeles, was op een uurtje rijden geboren in Riverside op 31 december 1931 (1930?). Mellé overleed op 28 oktober 2004 in Malibu, ook Stan Getz overleed daar op 6 juni 1991.)

Op 27 februari **1955** is het Gil Mellé Quintet in de studio bij Rudy van Gelder, Hackensack, NJ, voor Volume 4, 'Five Impressions Of Color'. Composities van Mellé, met Don Butterfield (tuba), Gil Mellé (baritonsax), Lou Mecca, Billy Phillips (bas) en Vinnie Thomas (drums), Blue Note BLP 5063, Mellé's vierde elpee voor Blue Note met een hoestekst van jazzjournalist Leonard Feather.

Op 25 maart 1955 worden zes nummers met het Lou Mecca Quartet opgenomen: Lou Mecca, bassist Vinnie Burke (1921-2001), drummer Jimmie Campbell (1928-1998) en vibrafonist Jack Hitchcock (+ januari 2022) zijn te horen. Mecca is dan 28, zijn eerste plaat als leider, Blue Note BLP 5067 (in Japan TOCJ 9228, TO staat voor Toshiba). Deze zes tracks staan eveneens op de populaire '3 Swinging Guitar Sessions', met acht nummers van het Bill De Arango Quartet (20 maart 1954) en acht nummers van het Chuck Wayne Quintet, waarbij drie met saxofonist Brew Moore en vijf met saxofonist Zoot Sims (13 april 1953), nu Fresh Sound 869. (Deze 22 nummers verschenen ook op het label Blue Velvet; Qobuz webplayer geeft hierover foutieve informatie)

Blue Note 5127 verzamelt drie gitaristen: 'The Great Guitars Of Tal Farlow' (BLP5042), 'Sal Salvador' (BLP5035) en 'Lou Mecca' (BLP5067). Zouden Jerome Kern (1885-1945), Cole Porter (1891-1964), Oscar Hammerstein (1895-1960), George Gersh-

[...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

win (1898-1937), Hoagy Carmichael (1899-1981) of Richard Rodgers (1902-1979) gewild hebben dat hun composities als jazztunes gespeeld werden?

Lou Mecca begeleidt soms de Broadway-productie 'The Unsinkable Molly Brown Show', **1960**. Met het Ronn Metcalfe (1930-1969) Orchestra is hij midden jaren zestig tijdens de World's Fair in New York. Ook werkt Lou Mecca voor het Vincent Lopez Orchestra en begeleidt hij in orkesten vocalisten als Joni James (1930-2022) en Alan Dale (1925-2002).

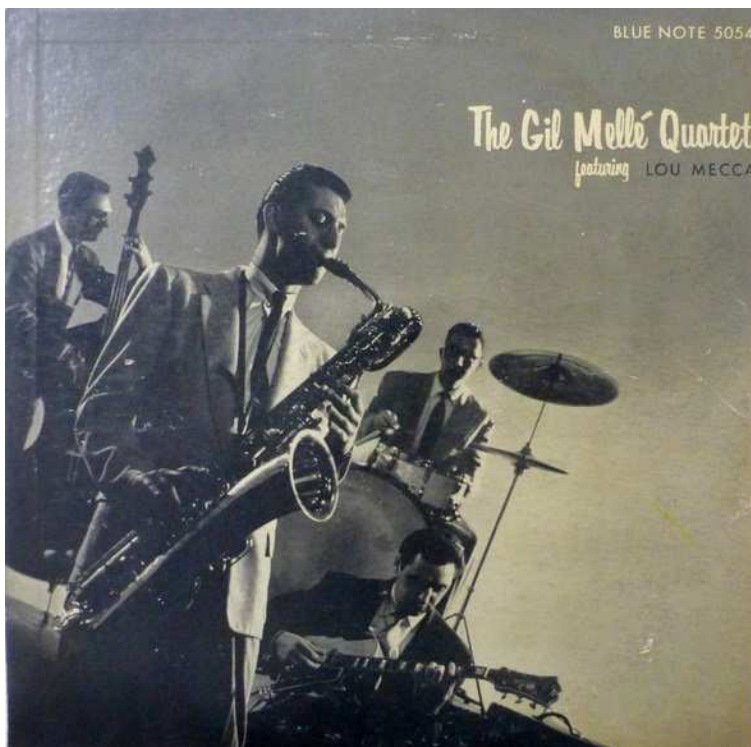

Een MGM-plaat van Joni James uit 1964.

Mecca speelt in een combo van Stan Purdy (1926-2010) in Cafe Williams in Carlstadt, NJ. Samen met pianist Purdy voert hij het van Billy Eckstine bekende 'Rendezvous' in de stijl van George Shearing uit. Purdy was gediplomeerde van de Bucknell University, Pennsylvania en schreef in Hollywood de muziek voor Mickey Spillane's 'Mike Hammer Story', een televisieserie. Hij werkte samen met Duke Ellington, Bucky Pizzarelli en Maynard Ferguson.

Toen Purdy voorzitter werd van het Fine Arts Department van de Fairleigh Dickinson University was een pianist nodig. Twee mannen uit New York meldden zich: Eddie Costa (1930-1962) en Bill Evans (1929-1980). Toen nog 'twaalf-in-een-dozijn-pianisten', gewone vervangers van Purdy. Pas later ging Costa wonderlijke dingen doen bij Tal Farlow. Bill Evans kwam bij Miles Davis. Er bestaat een duoplaat 'Lou Mecca - Stan Purdy', zeven nummers. Het album werd opgenomen door Rudy Van Gelder voor het Not On label, maar ik vond geen details van een release.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Lou Mecca op de hoes van Blue Note 5054, een plaat van het Gil Mellé Quartet featuring Lou Mecca.

Mecca organiseerde de gitaaropleiding aan die Fairleigh Dickinson University, Rutherford, NJ, waar hij zeven jaar gitaarstudie doceerde (van wanneer tot wanneer precies is bij de betreffende universiteit niet meer bekend). Hij werkte voorts mee aan het magazine 'Just Jazz Guitar', de tegenhanger van 'Guitar Player'. Voor gevorderde jazzgitaristen schreef hij 'Exploring the Guitar Fingerboard'.

In 2010 verscheen het boek 'Someone Out There Is Listening: The Life of Eddie Hazell', schrijver is Ed Petkus. Daarin vertelt Hazell (1934-2010), geboren in Passaic, over een studiosessie **halfweg jaren zestig** met hemzelf (jazzgitarist en vocalist), Dick Hyman (orgel), Joe Berle (piano), Bill Lavorgna en Bobby Greg (drums), Mickey Golizio en George Duvivier (bas), Teddy Charles (vibrafoon), Teo Macero (altsax) en Lou Mecca, plus enkele studiotrombonisten. Ik nam contact op met Dick Hyman, geboren 8 maart 1927, nu 96 jaar, maar hij kon het zich niet herinneren: 'my present memory is not accurate enough'. Eden Records verzamelde enkele opnamen op de elpee 'Another Side Of Eddie Hazell'. Helaas wordt Mecca op de hoes niet vermeld. Hazell vertelde ook nog: 'Lou bought one of my amps because he liked the sound I got from my guitar through it. I had two, so I sold him one'.

Op zijn 35ste begint Mecca aan een opleiding bij het Chiropractic College of New York, overdag geeft hij gitaarles. Na zes jaar avondles behaalt hij in **1967** het diploma van chiropractor, een beroep dat hij in Passaic tot in 1992 25 jaar lang uitoefent. Zijn specialiteit is 'back-breaker'. Verhuizers en turners kennen rugproblemen, maar ook drummers en bassisten slepen instrumenten mee en belasten hun rug. Ze konden allemaal terecht bij Mecca. Heeft Mecca ooit drummer Tony Inzalaco (°1938) onder handen genomen; hij was geboren in Passaic?

[...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

Na het stopzetten van zijn praktijk zoekt Mecca rust in Florida. Hij woont in Port St. Louie, waar hij Vinnie Burke ontmoet. Beiden gaan samenwerken. Burke was eerst gitarist, maar tijdens zijn militaire dienst in 1942-1945 verliest hij in een munitiedepot een vinger en schakelt over op contrabas.

Na enige tijd keert Mecca naar New Jersey terug. Dawn Mason wordt zijn nieuwe partner. Zij spoort hem aan de gitaardraad weer op te nemen. Hij belt met Jack Six, bassist bij pianist Dave Brubeck of naar bassist Gary Mazzaroppi, die 23 jaar bij Tal Farlow speelde. Mecca gaat optreden met de gitaristen Andy McKenzie en Adrian Ingram, krijgt lof van zijn collega's Bucky Pizzarelli en George Benson.

Op 21 maart **1999** speelt het Lou Mecca Trio met Mickey Golizio (bas) en Nat Garratano (drums) in de studio. Het resultaat 'Bridging The Gap', dertien klassiekers die Mecca op zijn 72ste nog in zijn vingers heeft. Het verschijnt in eigen beheer op Freehold Music, in Japan op Pony Canyon Records.

The Herald-News van 30 juli 1999 kopt: 'Lou Mecca returns to jazz after three decades'. In juni **2002** trad Mecca op in de Trumpets Jazz Club in Montclair, NJ. Het Mecca verhaal eindigt hier: hij sterft op 27 juni **2003**. Op 12 juli 2003 werd zijn begrafenis gecombineerd met een muzikaal afscheid in de St. Anthony's Church, Passaic. Waren aanwezig: zijn eerste vrouw Ina Meccia-Butenhoff, zijn zus Donna, Dawn Mason, zijn twee dochters en zijn zoon Louis J. Meccia Jr. Het was de wens van Mecca dat donaties gestuurd werden naar het Dizzy Gillespie Memorial Fund en het Englewood Hospital in New Jersey (Gillespie was daar medisch geholpen, hij stierf in Englewood op 6 januari 1993.)

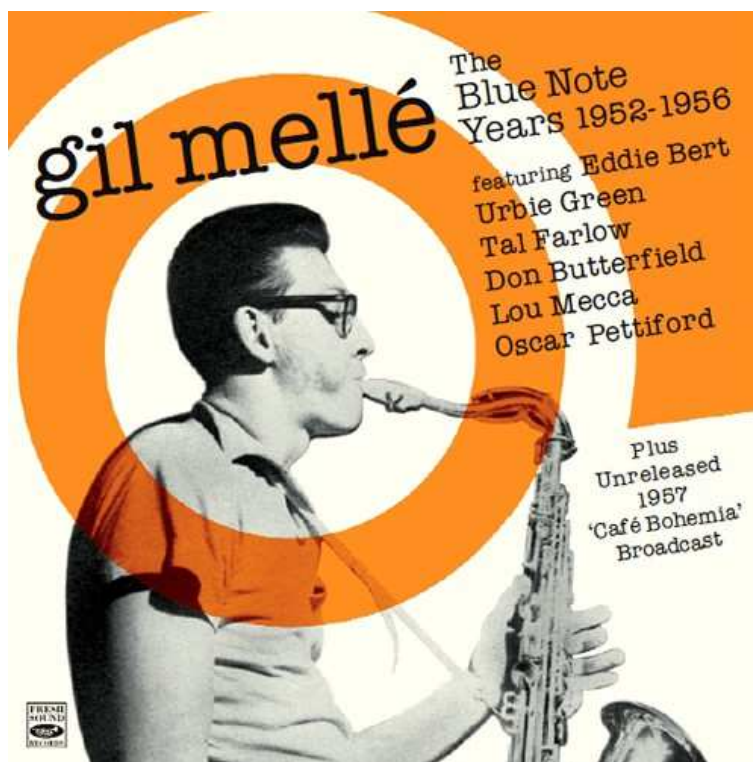
Erik Carrette

De auteur is voor deze bijdrage dank verschuldigd aan de Headquarters Library van Toms River, NJ; Frank Harris van de LA County Library in Norwalk, CA; Ruth McCormick van de Riverside Public Library; Kelsey Holtzhauer en collega Mellissia van de St. Lucie County Library, Florida.

Marc Myers publiceerde op 29 maart 2023 een beknopte bijdrage over Lou Mecca op www.jazzwax.com.

Bekijk hier het overzicht van alle jazzportretten die in JF verschenen:
<http://www.jazzflits.nl/overzichtjazzportretten.pdf>

SUPPLEMENT GIL MELLÉ

Nog iets over saxofonist Gil Mellé. In juli 1947 is zijn naam Gilbert Thomas Mellay, op 18 november 2004 is het Gilbert John Melle. Zijn vader is misschien John M. Mellay, moeder Ethel Pranz. Leonard Feather noemt Riverside, Californië als geboorteplaats en 31 december 1931 als geboortedatum. Andere papieren geven geboren in New York of in New Jersey. Research bracht me tot een document van de US Social Security waarbij Mellé geboren is in Jersey City, New Jersey, echter op 31 december 1930, doorgaans wordt 1931 vermeld. De weduwe van Mellé wist alleen over New Jersey. Als kind van twee werd hij verlaten door zijn veronderstelde ouders, hij kwam bij een adoptiefamilie 'that hated music'. Of hij in Riverside is geboren is dus niet zeker, wel dat hij er maar slechts kortstondig heeft gewoond. Toen Mellé 32 was vertelde zijn moeder hem dat Howard Hall zijn biologische vader was, een Dracula vertolker. Mellé verhuisde in 1974 naar Malibu waar hij op 28 oktober 2004 overleed. Puzzelen maar...

Alle muziek die Gil Mellé in de jaren vijftig voor Blue Note opnam staat op 'The Complete Blue Note Fifties Sessions' (Blue Note 95718). Het personeel: Gil Mellé, Eddie Bert, Urbie Green, Joe Manning, George Wallington, Tal Farlow, Lou Mecca, Joe Cinderella, Clyde Lombardi, Bill Phillips, Oscar Pettiford, Max Roach, Joe Morello, Ed Thigpen en Monica Dell. De sessies met Lou Mecca zijn van 5 september 1954 (BLP 5054) (het boekje noteert 5 augustus 1954) en van 27 februari 1955 (BLP 5063). Al deze opnamen staan op 2CD Fresh Sound 876, met een extra radio broadcast van 5 oktober 1957 vanuit Café Bohemia, echter zonder Mecca (zie de bovenstaande afbeelding). (EC)

Meer informatie over Lou Mecca is te vinden op:

All Music:

<https://www.allmusic.com/artist/lou-mecca-mn0000525883>

Guitarsite:

<https://www.guitarsite.com/newsletters/021118/3.shtml>

Legacy:

<https://legacy.co/3GDpv5u>

JAZZ IN BEELD

Als onderdeel van zijn tournee als winnaar van de Boy Edgar Prijs 2022 deed fluitist **Ronald Snijders** 25 maart Hot House in Leiden aan. De wisseltrofee die aan de prijs verbonden is, een sculptuur van Jan Wolkers, had Snijders meegenomen (de trofee staat linksonder op de bovenste foto van de volgende pagina). Ronald Snijders trad op met gitarist Robby Algera, bassist Randy Winterdal, vocalist-drummer Walther Muringen, saxofonist Franklin Caesar en percussionist Giovanni Essed. Marcel Schikhof was erbij en maakte de foto's in de kolom hiernaast en op de volgende pagina.

CITAAT

Saxofonist-klarinetist **Herman Schoonderwalt** kreeg in 1963 de Wessel Ilcken Prijs (de voorloper van de Boy Edgar Prijs). Naar aanleiding daarvan verscheen op 25 januari 1964 een interview met hem in de Nieuwe Haarlemse Courant. Schoonderwalt doet in het stuk onder meer zijn beklag over de positie van de jazz begin jaren zestig. In 2023, zo'n zestig jaar later, klinken zijn woorden verrassend actueel:

Herman Schoonderwalt in 1968.
(Foto: NH-Archief; Beeldbank de Boer)

“Het is onmogelijk hier in Nederland van de jazz te leven. Er is geen gelegenheid te spelen, te repeteren. Er is geen geld een orkest bij elkaar te houden, er is te weinig zendtijd op radio en televisie en de platenindustrie heeft alleen maar belangstelling voor tophits. Dat is de moeilijkheid hier.”

Giovanni Essed. (Foto: Marcel Schikhof)

Franklin Caesar. (Foto: Marcel Schikhof)

Robby Algera. (Foto: Marcel Schikhof)

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 396

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit op pagina 5 en verder besproken albums. Klik om te luisteren op deze link: <https://spoti.fi/3nX5ekK>

Ronald Snijders met (linksonder) de wisseltrofee behorend bij de Boy Edgar Prijs. (Foto: Marcel Schikhof)

Franklin Caesar. (Foto: Marcel Schikhof)

FESTIVAL TRANSITION**1 APRIL 2023, TIVOLIVREDENBURG, UTRECHT**

Oded Tzur. (Foto: Joke Schot)

Anna Webber leidt het Trondheim Jazz Orchestra. (Foto: Joke Schot)

Henri Texier. (Foto: Joke Schot)

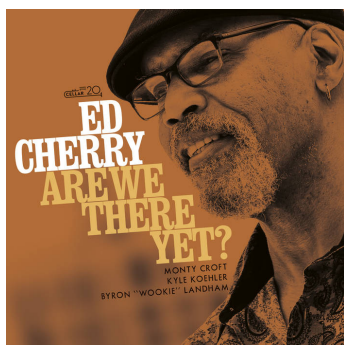

Melissa Aldana. (Foto: Joke Schot)

JAZZWEEK TOP DRIE

10 april 2023

1 Ed Cherry

Are We There Yet?
(Cellar Music Group)

2 Joe Locke

Makram
(Circle)

3 Buster Williams

Unalome
(Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdedacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs

Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

1277
JazzFlits

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

1 april 2023

Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com (Turkey)

SCHROOTHOOP

Macadam (Sdban Ultra)

Nuno Catarino, Jazz.pt (Portugal)

MÁRIO COSTA

Chromosome (Clean Feed)

Tony Dudley-Evans, LondonJazz News (UK)

MOSS FREED AND UNION DIVISION

Micromotives (Discus Records)

Patrik Sandberg, Jazz (Sweden)

RYMDEN + KORK

Rymden + KORK (Jazzland)

Cim Meyer, Jazz Special (Denmark)

FRANK KIMBROUGH

LullaBlueBye and Play (Palmetto Records)

Lars Mossefinn, Dag og tid (Norway)

INGRID LODE

Månge bækka små (Particular Recordings Collective)

Matthieu Jouan, Citizenjazz.com (France)

LUISE VOLKMANN

Rites De Passage (Nwog Records)

Axel Stinshoff, Jazz Thing (Germany)

BUSTER WILLIAMS

Unalome (Smoke Sessions)

Luca Vitali, Giornale della Musica (Italy)

LUCA SGUERA

Piano, Exploded (Shhpuma)

Yves Tassin, JazzMania (Belgium)

AKA MOON

Quality Of Joy (Outhere Music)

Jos Demol, Jazzhalo.be (Belgium)

ALBERT VILA

Levity (Hypnote Records)

Christof Thurnherr, Jazz'n'More (Switzerland)

MONIKA ROSCHER BIGBAND

Witchy Activities And The Maple Death (Zenna Records)

Kaspars Zavileiskis, Jazzin.lv (Latvia)

WAAN

Echo Echo (Sonar Kollektiv)

Jacek Brun, Jazz-fun.de (Germany)

SUSANNE LUNDENG

Følge (Grappa)

Madli-Liis Parts, Muusika (Estonia)

JAAK SOOÄÄR/ARA YARALYAN/MARKKU OUNASKARI

Zula (AVA Muusika)

Mike Flynn, Jazzwise (UK)

MARIUS GJERSØ

Yûgen (NXN)

Krzysztof Komorek, Donos kulturalny (Poland)

PESH

Peshish (AMP Music & Records)

Jan Granlie, Salt-peanuts.eu (Pan-Scandinavian)

LAURITZ SKEIDSVOLL & ISACH SKEIDSVOLL

Chanting Moon, Dancing Sun

Live At Molde International Jazz Festival (Clean Feed)

Christine Stephan, JAZZTHETIK (Germany)

MONIKA ROSCHER BIGBAND

Witchy Activities And The Maple Death (Zenna Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.